

EL TEMPS — El cel apareix completament cobert i s'observen boires pel pla de Lleida. Els vents solament són un xi: forts del sector E. per La Segarra, costes de Tarragona i Barcelona; per la resta són fluïdos de direccions variables o en calma. S'ha registrat pel Pirineu alguna precipitació de pluja i neu, encara que d'escassa importància. El gruix de la neu és de 2,35 m. a Envalira; 38 cm. a Ransol; 30 cm. a Anglaster i 5 cm. a Escaldes.

DESPRES DEL GRAN DISCURS DEL SENYOR MANUEL AZAÑA

Continuà i acabà ahir el debat parlamentari sobre el contraban d'armes

Guió del moment

EL FRONT DEL 14 D'ABRIL

La Premsa de tots els matins ha coincidit a qualificar de transcendental l'impressionant discurs que l'ex-President dels Consells de ministres del bienni, senyor Azaña, pronuncià ahir al Parlament en el debat sobre el contraban d'armes. Amb la simple lectura de la formidable peça oratòria, el lector s'adona dels necessaris elements de judici per a formar-se un criteri perfecte. La fortíssima dialèctica, el noble ordre de les idees, la clara precisió, l'elevació del poderós pensament de l'orador, són tan expressius, tan evidents en el discurs d'Azaña que no en cal ni la glosa. L'acusat, amb les incontestables raons de la seva raó, es converteix en acusador davant d'una Cambra enemiga, sobre la qual calgui l'allegat com una massa. ¿On eren, abans d'ahir, a l'hemicicle, els líders de la majoria? ¿On eren Gil Robles, Goicoechea, Velasco, els radicals, els radicals? Per ventura en les interrupcions idiotes de Pérez Marín? Per ventura en la misèrrima intervenció d'escriu del ministre senyor Anguera? Caldria veure, en els debats subssegüents, què hi diuen la CEDA i el Partit Radical...

Dos aspectes ens interessa destacar avui del discurs d'Azaña. Primer, la liquidació absoluta de la gran impostura amb la qual es pretenia enlletir les dignes figures del «bienni». Què quedà destruïda, pulveritzada, amb les paraules d'Azaña, que qualificàvem ahir, justament, com a una transcendència demostració de vitalitat, d'honestat i de capacitat republicana. Segon, l'entusiasme — al carrer i al Parlament —, el retrobament, l'optimisme, el sentit combatiu que l'actitud i la raó d'Azaña ha comunicat a les esquerres republicanes de tot el país, i que forçosament haurà de traduir-se en fets, tanta és la seva força d'impuls, en la línia política del futur.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Subtilment en tot el seu valor el fet, que ha d'infondre nous hàbits de coratjos optimisme en la consciència de les esquerres republicanes. És una etapa del retrobament, després de la tragèdia d'octubre. Un dels punts neuràlgics en la sensible reacció dels quals la República retrobarà, amb el ritme, la ruta perduda. Un dels punts neuràlgics, diem, per indicar que no és l'únic. El procés del règim — al·ludit pel monarca Goicoechea — no era solament en l'afar del contraban d'armes. El procés del règim era, també, en la destrucció de l'autonomia de Catalunya i era, igualment, en la inaudita campanya antimarxista desplegada furiosament per les dretes. A fi de què? A fi de neutralitzar, primer, i de destruir, després, l'esperit originari de la República.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

I bé. El darrer reducte es manté, per obra d'Azaña, inexpugnable. A la presó de Madrid, en serena i silenciosa espera, hi ha els homes de Catalunya.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Les sessions parlamentàries d'aquests dies tindran la seva equivalència en les sessions que a finals d'abril celebrerà el T. de G. per a veure i fallar la causa instruída contra el President de la Generalitat i els que foren els seus Consellers en el govern autònom. S'ha donat ja per conclosa el sumari, com saben els nostres lectors, i, segons acord del Ple celebrat ahir pel Tribunal, cada defensor disposarà d'un termini de cinc dies per al seu estudi. Si hi afegim el temps que pot necessitar el fiscal, tràmits formals, no, sembla difícil que la vista pugui tenir lloc abans d'acabar el proper mes d'abril. Reiteradament, i en la mesura de les possibilitats, n'hem indicat la transcendència, no solament en ordre a la personalitat i a la representació dels encartats sinó en ordre a la profunditat dels problemes de caràcter polític que comporta.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

EUFORIA

Es desmenten les versions polítiques donades ahir per l'òrgan del senyor Pic

UNA NOTA DEL GOVERNADOR GENERAL I UN ACLARIMENT DE «LA VEU»

«El Dia Gráfico» i «Renovación» tampoc no estan d'acord amb «La Noche»

Ahir reproduïem les auguris que feia el diari «La Noche», propietat del senyor Pic i Pon, en relació amb la constitució imminent d'un Consell a la Generalitat i de les Comissions gestores municipals. L'òrgan del senyor Pic donava noms, preclava dates, compaginava càrrecs, assegurava el retorn de serveis ara suspesos...

No sabem què ha passat. Però sabem: a) que el Governador General ha publicat una nota desmentint les versions; b) que la Lliga hi fa uns aclariments molt expressius; c) que «El Dia Gráfico» (òrgan II del mateix senyor Pic) i «Renovación», portaveu del Partit radical a Barcelona, ens guarden prou de coincidir amb «La Noche».

Deixem el criteri al gust dels lectors.

La nota del Governador General

Fou facilitada ahir, a migdia, i diu així: «La Premsa es ve ocupant aquests darrers dies, d'una possible reversió de serveis a la Generalitat. Conve sortir al pas de determinades referències que, per ésser exagerades, podrien desorientar l'opinió i donar lloc a més danys de profit en els estudis en curs. El tema, com ja és sabut, encloïu els dos aspectes que assenyalava la Llei del 2 de gener del 1935: un període transitori, en el qual ens trobem, i durant el qual el Governador General assumeix les funcions del President i Consell de la Generalitat, i un període definitiu, en el qual enten una comissió interin-

terial ja nomenada, i en el qual els serveis d'Ordre Públic, Justícia i Ensenyament, està exigint que siguin dictades lleis per a regular-los. En obediència a la situació creada per la Llei del 2 de gener, no seria procedent, en aquestes tres matèries reservades a la sobirania de les Corts, i especialment en el que fa referència a l'Ordre Públic, la pretensió que fossin reincorporades a la Generalitat. Ni l'ensenyament dels darrers fets, tampoc no ho aconsella».

El desmentiment de la Lliga

El publica «La Veu» d'ahir. És el següent: «Alguns diaris d'ahir vespre publicaven notícies més o menys fantàstiques sobre constitució del Consell de la Lliga en el Govern de Madrid, Comissions Gestores, etc., etc., donant noms i dates, per a fer-les segurament més atractives. Pertocant al que es refereix a Lliga Catalana, podem i hem de desautoritzar aquestes notícies. Lliga Catalana parlava oficialment, en el sentit que calgui, quan el moment arribà. Mentrestant, preguem que ningú no doni a les notícies d'aquesta naturalesa cap més importància que la de rumors recollits pels periodistes, molt explícitament desitjosos, de donar interès a llurs diaris.»

«Ens sembla—acabem nosaltres—que ens agrada!»

IMPORTANT

La conferència de Gabriel Alomar, ajornada per vuit dies

Per dificultats de caràcter material sorgides a última hora, sobretot en el que fa referència a l'habilitat d'un local de la necessària capacitat i relació amb la magnitud de l'acta, la Comissió organitzadora de la Conferència de Gabriel Alomar, d'acord amb l'illustre conferenciant, ha decidit ajornar fins al diumenge, dia 31, la celebració de l'acte.

En fer-ho públic per a coneixement de tots, especialment d'aquells que es disposaven a traslladar-se passant demà a la nostra ciutat, procedent de totes les comarques catalanes, la Comissió organitzadora anuncia que tindrà constantment al corrent per mitjà de la Premsa de tots els detalls d'organització, lloc, etc., on el diumenge, dia 31 de març, l'illustre republicà i gran escriptor Gabriel Alomar donarà definitivament la seva conferència, sobre l'anunciat tema: «Catalunya i la reconstrucció de la República».

Cedistes, monàrquics i carlins intentaren de contrarestar, sense èxit, la formidable argumentació de l'ex-President dels Governos del «bienni»

La Cambra pren en consideració l'acusació de la C. E. D. A. per 194 vots contra 49

Alguns diputats radicals no voten amb la majoria

Abans de la sessió

Madrid, 21. — Als passadissos de la Cambra va començar-se a notar concurrència de diputats i animació ja força avançada l'hora. Sens dubte, els diputats, després de la llarguissimà sessió d'ahir, han volgut descansar el dia d'avui. S'han mostrat poc propicis a fer declaracions després de les que feren alguns d'ells en relació amb el debat iniciat en torn a l'acusació contra el senyor Azaña.

Hom dels als passadissos que avui parlaria el cap del Govern, senyor Lerroux, a fi de fixar la posició del Gabinet, però, per altra part, hom considerava innecessària aquesta intervenció després de la que tingueren ahir els senyors Anguera de Sojo i Aizpun, especialment el primer, el qual donà una rèplica a les manifestacions del senyor Azaña.

El senyor Azaña arribà d'hora a la Cambra i fou rodejat pels diputats esquerristes. Parlà amb el diputat radical senyor Alcalá Espinosa, i ambdós coincidiren que el sumari és una cosa molt debil.

El senyor Azaña diu que ell no havia vist més que el testimoni però que amb això en tingué prou per a mantenir la seva posició. Al principi no recordava moltes coses que radicaven de dos anys abans, però ara fent memòria i aconseguint dades i sollicitat ésser rebut pel jutge, al qual preguntà on estaven i si figuraven al sumari determinats documents, i com no fos així li assenyalà on podria trobar-los, ja que els considerava de capital importància.

El senyor Alcalá Espinosa digué que ell havia tret la impressió d'absoluta irresponsabilitat.

Comentà les diferents maneres de parlar segons el moment, de determinats elements que passen pel sumari, i el senyor Azaña digué que ell no havia volgut ésser massa dur amb ells.

Comença la sessió

A les quatre i deu minuts obre la sessió el senyor Alba.

Al banc blanc, els ministres d'Estat i Justícia.

La concurrència de diputats no és molt nombrosa en començar la sessió. En canvi, estan totalment ocupades les tribunes.

Occupen els seus escons els senyors Casares Quiroga i Azaña.

Un secretari llegí l'acta de la sessió d'ahir, que és aprovada.

El MINISTRE D'ESTAT puja a la tribuna de secretaris i llegí un projecte de llei.

Tot seguit s'entra a l'ordre del dia.

Són aprovats definitivament diversos projectes de llei que ahir foren aprovats.

Es refereixen a beques i a un crèdit per a atencions navals.

Hom reprèn el debat sobre el contraban d'armes i es reflexa expectació a tota la Cambra.

Parla el ministre de Justícia

El PRESIDENT concedeix la paraula al senyor Aizpun.

S'anima l'hemicicle i a més dels senyors Azaña i Casares prenen seient als escons de les esquerres els senyors Barcia, Martínez Barrio i Lara.

El ministre de JUSTICIA comença rebatent l'afirmació del senyor Azaña sobre el jutge senyor Alarcón sobre el procediment seguit en el sumari incoat amb motiu del contraban d'armes. El jutge senyor Alarcón —diu— no féu més que complir el seu deure.

Refereix com fou fet l'encàrrec i diu que el Govern, com no pot acusar, acordà que l'assumpte vingüés a les Corts i que aquestes decidissin.

Parla després d'una disposició del Govern del senyor Azaña quan era ministre de Justícia el senyor Ferral de los Ríos, en virtut de la qual es feren nomenaments de jutges especials. Consti, doncs, que els nomenaments que nosaltres hem fet ho han estat en virtut d'aquella llei que en aquells temps va iniciar-se.

S'estranja que el senyor Azaña es queixi ara d'aquests nomenaments. (Les dretes aplaudeixen l'orador).

La Comissió d'Incompatibilitats, composta pels senyors Pedregal, Alcon i Basili Álvarez, proposa la compatibilitat de Becena en el càrrec de vocal del Tribunal de Garanties i de vice-president del Consell Nacional de Cultura.

També s'acorda la compatibilitat del senyor Sbert en el càrrec de vocal del Tribunal de Garanties i de director d'estudis de la Generalitat de Catalunya.

La ponència composta pels senyors Sbert, Sillo i Mingujón, per a estudiar els recursos d'inconstitucionalitat contra les lleis votades pel Parlament català, emeté informe en el sentit que la ponència enten que el Ple del Tribunal de Garanties ha de dirigir-se al governador general de Catalunya, perquè declari si hi ha o no un organ gestor a efectes de rebre la notificació dels recursos i designar el defensor del Parlament català en cada cas.

La Comissió permanent del Parlament català afirma que si procedís a entendre amb ella a efectes de designar gestor i defensor del Parlament català. Però segons s'indica en aquesta ponència, es contesta que no s'haurien de suspendre els recursos, ja que constitucionalment no existia organisme legal amb el qual entendre's, tant el Tribunal de Garanties com el Parlament català.

Demà, es reuniran una de les seccions del Ple.

Es possible que comenci a examinar-se el recurs presentat contra diversos vocals del Tribunal de Garanties.

El final del debat sobre el contraban d'armes

(Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats)

Madrid, 22 (per telèfon, a la 1 de la matinada). — Incommensurable, gegantina muntanya d'arguments, inexpugnable tractat magistral d'ètica política. Ací ha quedat el discurs de Manuel Azaña. A l'avidesa dels seus partidaris i a la simple consideració de les persones honrades, siguin del camp que fossin, ha estat lliurat. No tindrà un efecte passatger, de pur sensacionalisme circumstancial. Durant tot el dia d'avui ha estat el tema viu i pertinaç de totes les converses. De manera especial, en els medis populars on no acostumen a arribar les incidències de les anècdotes polítiques. Ha apassionat el discurs de l'insigne republicà? Hi ha en el poble espanyol un especial instint per a la reacció a favor dels perseguits. I el nom d'Azaña està idolatrada i afincat en la devoció fervorosa del poble.

Hom esperava, sobretot pels sectors desafectes a Azaña i a la República que aquesta tarda al Parlament, davant l'ocorregut al primer dia de la comparecència de l'ex-President del Consell de Ministres, es refinés les forces que inconscientment han provocat aquesta subita i estrepitosa exaltació d'Azaña de les desfetes sofertes ahir. Els discurs ben conegut per l'opinió pública i per tots els seus estaments i significacions, res més ni res menys havia de contestar a la rectificació de les seves acusacions el tal senyor Moutas i el conegut i aplaudit monarca senyor Goicoechea i Coscolluela. El senyor Moutas superà almenys en el temps la seva actuació d'ahir. A discurs llarg, resposta llarga. Què dirà aquest home? Per arribar a orientar-se un xic en el laberint de la seva peroració, cal almenys el fil d'Ariana. És igual; demà tots els òrgans d'opinió dels jesuïtes, que ja són molts, i altres que sense ésser-ho fan la seva política, afirmaran a tot Espanya que el senyor Moutas és el fidel trasnate de Ciceró quant a eloqüència i no dient quant a intenció política.

Hom diria un home que realitza una exhibició tan extraordinària d'advocat de Jutjat Municipal d'Alcobendas, posen per cas. Goicoechea ja és una altra cosa. És un home no desprovist de fecunditat i amb això i el tracte amb la crema monàrquica, dona a una mediocritat intel·lectual, producte híbrid d'aquest enginy de sagristia, una certa eloqüència. El senyor Goicoechea ha adreçat al senyor Azaña paraules tan elegants i enginyoses com aquestes: «aristocrata del delictu»; «ignorant, decrepito en materia de derecho», etc.

Don Antoni — així s'anomena Coscolluela — és un home grandiloqüent. En finalitzar el seu discurs s'ha produït en paraules de gran emoció. Aplaudiments. El doctor Albifana, enmig de l'expectació pública, ha deixat el seu escó i pujant tres graons ha abraçat l'orador davant l'admiració de les tribunes meravellades. Un gran rumor s'ha aixecat a la Tribuna de premsa. Què és això? Els diputats dretistes i de la CEDA s'acaren amb la tribuna dels pobles mortals condemnats a suportar de per vida totes les vaquillats i neccies ocurrences de la gent de baix, i els inceden en termes que ningú d'ells no ha estat capaç de mantenir als passadissos. Des dels escons, però, es crida. L'aldarull reverteix caràcter grandios. Un diputat monarca s'engega en la seva insolència i demana que la Premsa sigui expulsada de la tribuna.

S'ha entrat després a la fase seriosa. El senyor Ventosa ha pronunciat un discurs hàbil. La Lliga ha anunciat que votarà en contra la presa de consideració perquè opina que d'un assumpte jurídic vol fer-se un assumpte polític propici al desbordament de les passions. Considera que això solament condueix a l'exaltació d'Azaña. Parla després el senyor Lara per Unió Republicana. Després ho fa el senyor Maura que pronuncia un discurs emocionant ple de fervor republicà. Parla també el senyor Martínez Barrio el qual ha estat al·ludit reiteradament. El seu discurs és breu i eloqüent. Fa una manifestació transcendental que segurament ajudarà molt a la unió entre els republicans. Les darreres paraules del discurs plenes d'admiració pel senyor Azaña, al qual proclama perseguir injustament solament pel fet d'haver guiat els primers passos de la República, culminen amb l'afirmació que ell absolutament està amb Azaña, al seu costat o darrera d'ell per a tota acció política que es vulgui realitzar. El senyor Ferrer, diputat de l'Esquerra, llegí una declaració del partit en la qual assenyalava la posició de la minoria al·lida present, respecte a l'assumpte.

Després, breument, parla el senyor Domínguez Arévalo i per fi el senyor Gil Robles que fa un discurs hàbil d'exculpació continuada i d'afirmació que ells no han intervingut per a res en res que el procés fos instruí. Tracta de donar el do de pit. El seu discurs és dur i agre. Al llarg pronuncia paràgrafs fustejants que tendeixen a provocar situació fallaguer a Govern; la majoria, però, no n'està molt convençuda i aplaudeix debilitat. Unicament, quan el senyor Gil Robles acusa el senyor Azaña d'ésser el promotor de la revolució d'octubre es produeix una explosió d'aplaudiments.

Finalment el discurs del senyor Lerroux el qual ha volgut definir la posició del Govern. El senyor Lerroux ha palesat una gran generositat. Li ha brindat protecció i tot el llinatge de consideracions al senyor Azaña. L'afirmació més destacada del seu discurs ha estat aquella en què ha rebutjat imputacions no concretades en el discurs d'Azaña, i que segons sembla es refereixen a l'assumpte del sumari i d'una Societat de Sant Sebastià i altres insinuacions del mateix tema que en el discurs del senyor Azaña hi figura. Finalment el senyor Lerroux ha afirmat que el major servei que se li pot fer al senyor Azaña és donar lloc a que quedi palmària la seva innocència en l'assumpte pel qual se'l persegueix amb l'ajut i la protecció que li ofereix. Així es fa.

El debat ha acabat. Ara comença una segona etapa política per als republicans.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Li heu donat un bany.

Nova intervenció del senyor Moutas

El senyor MOUTAS torna a intervenir en aquest debat per tal de rectificar. Comença dient que el discurs del senyor Azaña ha estat d'una innhàbitat que espanta. (Rialles). Afirmar que solament el coneix de veure'l signar amb estampilla al nequi ara d'aquests nomenaments. (Les dretes aplaudeixen l'orador).

(Passa a la pàg. 5)

Amo motiu de discutir-se a la Cambra allò del contraban d'armes, ha audit el senyor Azaña a aquesta. — Heu-lo ací volat d'amics i periodistes al Congrés, a la seva arribada

(Express - Foto.)

A la Presó de Madrid
Visites al President i ex-consellers de la Generalitat

Una carta de «Azorin»

Madrid, 21. — Entre altres, han visitat darrerament el President i ex-consellers de la Generalitat, els senyors Ciges Aparicio, Francesc Madrid, Carlos Esplá, Salvador Quemada i Rafael de Buen.

Estigué també a la presó l'escriptor «Azorin» el qual no pogué visitar, com era el seu desig, el senyor Companys, a causa de les restriccions que pesen en l'autorització de visites. En vista d'això, «Azorin» deixà una lletra per al senyor Companys.

Els béns del senyor Companys

HA ESTAT EMBARGADA LA TERCERA PART D'UNA FINCA VALORADA EN 500 PTS.

Lleida, 21. — El Jutjat d'instrucció de Balaguer ha procedit a l'embargament de la tercera part d'una finca propietat de l'ex-President de la Generalitat, senyor Companys, i dels seus germans, situada al terme municipal de Tàrras.

El predi està valorat en un total de 500 pesetes i l'ordre d'embargament procedeix del Tribunal de Garanties Constitucionals.

TEATRE I CINEMA

TELONS CURTS

A Barcelona actua una companyia francesa: la que té anunciada l'estrena de «La femme fatale», d'André Birabeau.

Com que les comparacions mai no resulten agraïdes, ens diem que hi ha un cert autor que tremola per si l'esmentada companyia representaria «La tendresse», d'Henry Bataille.

Il·lustrat ha il·lustrat a Pius Davi una nova comèdia.

No pot negar-se que Il·lustrat és un autor prolífic.

Hi ha molta gent que es pregunta, esbalada: Com s'ho deu fer per a poder escriure tantes comèdies?

Amb «Miss Thérèse» han trobat l'obra al Principat, la que empenia el teatre, la que dona diners.

Sempre és agraïda veure que la gent va al teatre català. I aquesta vegada sembla que veritablement hi va: a aplaudir l'obra i la interpretació.

TIVOLI

JAMES DUNN

SHIRLEY TEMPLE

OIOS CARINOSOS

UNA PEL·LÍCULA ENCANTADORA

A Josep Claramunt, del Comitè Pro Teatre Liric Català, li llegiren dies passats uns fragments d'una obra lírica destinada a la companyia que dirigeix l'abnegat i entusiasta Josep Llimona.

Sembla que Claramunt feu grans elogis de l'obra. I no precisament a l'autor, sinó als dirigents de la propera companyia lírica. Sembla que, per la força i les situacions i el tema de l'obra —essencialment catalanesa—, l'èxit és segur.

HOY NOCHE

SESION DE GALA

Metrol-Goldwyn-Mayer

PRESENTA

SHEARER MARCH

Charles LAUGHTON

VIRGENES OF VIRGOLE STREET

WIMPOLE STREET

En este programa: MÚSICOS AMBULANTES

22 FILM DE FANTASIA

PRODR 12 FILM

URQUINAGONA

El mestre Martínez Valls ha interpretat al gran tenor Hipòlit Lázaro, la partitura de «Canto d'amor i de guerra» perquè l'estudi.

Hipòlit Lázaro, doncs, cantarà aviat la més popular de les obres líriques catalanes.

ANDRÉ LEFAUR

ANDRÉ ROANNE

RAYMOND CORDY

JOSETTE DEX, en

EL ARISTOCRATA

Film francès animat i divertit

AVUI, al

FEMINA

Avui estrena el senyor Peman el seu drama «Criserose». És veu que «Cuando las Cortes de Cadix» se n'han anat a l'aigua. Ni les Cortes del senyor Lerroux han tingut tan poc èxit.

Ho sentim per l'empresa.

Però, ens n'alegrem pel senyor Peman.

Doncs, què es creia?

Malaca

atacado por los cocodrilos

Hi ha crítics catalans que es dediquen a centrar una companyia mediocre i unes obres mediocres. La companyia és castellana, les obres rematadament cursis.

No hi tindríem res a dir perquè és així que diuen: contra gustos no hi ha res escrit.

Intolerable és que hom empra aquests elobis per a rebentar els autors catalanes.

El teatre popular, el veritable teatre popular, senyors, és una cosa molt més digna i respectable que els versets carrinçons de «Santa Isabel de Espanya» o «El gitano y tu gitana».

COLISEUM

SHIRLEY TEMPLE

ADOLPHE MENJOU

DEJADA EN PRENDA

No és cert —ho sabem de bona tinta— que Rosa M. Arquinbau pensà ingressar en cap companyia. Per tant no és cert que ingressi a la de Josep Clapera.

I la plan el teatre, sí; però d'això a debutar...

El Teatre Francès, a Barcelona

Amb motiu de l'ajornament de l'estrena de «La Femme Fatale», d'André Birabeau, i a causa de les raons que la provocaren, sembla que la col·lecció francesa i tots els simpatitzants amb el Teatre Francès, estan decidits a acudir demà, dissabte, dia 23, a les deu de la vetlla al Teatre Studium, no solament per a presenciar dita estrena, sinó com a acte de simpatia i desgreuge a la «troupe» que tan dignament dirigeix M. Pons Desalibères i a la qual junt amb els organitzadors d'aquests espectacles d'Art Francès, ha causat dit ajornament tants perjudicis. Així, doncs, l'estrena de «La Femme Fatale» revestirà demà, dissabte, un doble esdeveniment.

PELS ESCENARIS

TEATRE ESPANYOL. — De totes les obres estrenades a Barcelona, d'una any ençà, amb seguretat que cap d'elles no ha aconseguit fer escàndol tan sorollosament com les rialles als espectadors com «Els hereus del tio Pere». No és possible reunir en dos actes el xàfec d'acudits i situacions còmiques com ho han fet els senyors Latorre i Tallada, autors de l'obra.

«Els hereus del tio Pere» és una reeixida astracanada cent per cent, interpretada de manera magistral pel gran actor còmic «Gometes» i la qual tot Barcelona anirà a veure, ja que és un èxit preventiu contra el pessimisme i la neurastènia.

TEATRE VICTORIA. — Han començat ja els assaigs de la bufo-

nada lírica «Hágase el milagro», llibre de Francisco Bassas i Palau, amb música del mestre Martí Llobet, obra la qual s'estrenarà la vinent setmana.

Hom assegura que es tracta d'una seriosa partitura de moderna tècnica i inspirada melodia, la qual perfectament s'adapta a un llibre d'enginyosa trama.

DELEGACIO D'HISENDA

PAGAMENTS PER A AVUI

Alejandro, 7890; Trofi Arrauz, pesetes 5.535.98; Conrad Brosa, 624.93; Artur Boquer, 1.047.47; Josepa Batlle, 394.20; Pere Cobrian, 228.58; Josep Corris, 459.47; Josep Maria Castells, 1.775.90; Casa Sumina, 838.95; Ramon Domènech, 300; Ignasi Domènech, 39.40; Teresa Enlla, 32.32; Esperanza Fomente, 52.08; Joan Ferrer, 3.864.43; Antoni Font, 27.92; Enriqueta Torres, 120.50; Francesc Fabra, 878.23; Carles i J. Frenzo, pesetes 673.97; Josep Grill, 560.13; Gèneres de Punt Rafel, 114.57; Emili Garcia, 2.205.04; Unió Metal·lúrgica, 643; Laura Moreno, 268; Mac Andreu, 79.26; Magdalena Pomes, pesetes 1.234.003.35; Dolores Rovira, pesetes 602.42; Josep Ribot, 5.00; Francesc Ribó, 3.442.21; Manuel Rodríguez, 8.800; R. Salanova, 118.35; Josep Seguí, 1.046.50; Catalunya Tor, 293.87; Antoni Thomas, 1.423.33; Pere Tull, 630.81; Elisi Virgili, 191.18; Enric Vila Coll, 100.07; Maria Valero, 2.700 pesetes.

la humanitat

Esdeveniment en porta

Mme ELISABETH COEMANS DE PEREZ FARRAS DONARÀ UN CONCERT EXTRAORDINARI A L'ASSOCIACIO MUSICAL DEL DISTRICTE NOVE

Patrocinat per l'Associació Musical del Districte IX i pel Conservatori Musical de l'Eco de Catalunya, de Sant Andreu, tindrà lloc el diumenge dia 31 del corrent mes, a les onze del matí, al Teatre de l'Orfèol L'Eco de Catalunya, (Ramon Batlle, 19 i 21), un gran concert extraordinari el qual ha estat confiat a la il·lustre violinista Mme. Elisabeth Coemans de Pérez Farras, la qual, en col·laboració amb l'eminent pianista Mlle. Isabelle Marié-Colin interpretaran un selectíssim programa integrat per obres de Mozart, Friedmann Bach, Tartini, Kreisler, Cassadó i Pich Santasusana.

Aquest concert, ha desvetllat a Sant Andreu, com també al cor de la ciutat, on tant amics i admiradors té la senyora Pérez Farras, una extraordinària expectació i màxim interès, per la qual cosa l'Associació Musical del Districte IX prega a tots aquells que els interessi assistir a aquest esdeveniment, que s'apressin a encarregar llurs invitacions, les quals seran facilitades a la Secretaria de dita Associació, (Ramon Batlle, 19 i 21, Sant Andreu), telèfon 50306, com també als carrers de Pons i Gallarrà, 4 i 6, i Coroleu, 33 de la dita barriada.

Recomanem als nostres amics, la seva assistència a aquest concert, les finalitats benèfiques del qual a tots tant interessos.

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 15.562, premiat amb 150.000 pessetes

ALACANT — MADRID — GRANADA

Segon premi, núm. 25.923, premiat amb 70.000 pessetes

MADRID — VIC — SANTANDER

Tercer premi, núm. 26.033, premiat amb 40.000 pessetes

BARCELONA — FIGUERES

Quart premi, núm. 35.367, premiat amb 20.000 pessetes

JAEN

PREMIATS AMB 3.000 PESSETES

34.994 San Sebastian.
5.788 Madrid i Saragossa.
18.594 València i St. Feliu.
10.673 València, Madrid i BARCELONA.
28.129 Bilbao.
15.493 Madrid.
11.888 València i Màlaga.
14.988 Sevilla, Madrid i València.
38.605 Cartagena, La Línea i Saragossa.
9.476 Madrid i San Sebastian.
9.721 Lugo, Alcázar de San Juan.
16.897 BARCELONA.

PREMIATS AMB 500 PESSETES

DESENA
004 024 045 053 093

CENTENA
116 147 162 186 176 187 191 208 220
248 249 254 268 275 281 283 292 306
351 358 360 371 372 419 500 523 524
576 582 595 604 644 665 672 674 679
742 750 761 809 834 857 864 872 918
982

SIS MIL
022 031 032 035 042 068 101 104 112
141 192 224 247 259 307 314 370 374
405 426 441 495 499 519 583 584 608
650 692 698 742 799 838 900 901 928
933 948 952 956

SET MIL
007 011 018 065 072 078 090 129 180
216 229 234 256 358 383 407 417 462
464 601 628 694 698 705 713 719 720
729 735 760 777 830 871 822 824 851
881 882 902 929 970 990

VUIT MIL
007 008 011 034 061 078 108 132 158
167 189 207 219 245 306 321 337 374
390 419 420 438 544 556 571 527 647
651 705 731 767 830 870 874 882 893
925 935 958

NOU MIL
018 033 034 072 112 113 142 183 185
207 282 323 334 339 355 409 415 437
535 555 587 628 634 656 659 693 715
742 769 771 853 865 884 911 924 939
992

DEU MIL
004 014 023 047 079 109 184 222 227
265 269 286 309 348 452 458 468 475
502 514 525 557 562 667 670 675 607
608 620 642 711 758 908 920 982

ONZE MIL
026 041 069 074 082 151 304 225 251
295 328 331 338 349 379 430 435 487
480 484 495 505 527 532 578 589 620
681 772 715 782 796 835 856 828 945
984 985 987

DOTZE MIL
008 019 022 023 034 102 109 112 138
166 173 205 212 255 268 359 365 371
379 412 424 466 468 492 506 510 536
546 574 605 633 653 654 664 734 743
753 885 927 941 949 962 983 987 990

TRETZE MIL
024 032 044 061 063 064 072 077 134
145 147 206 208 266 312 333 339 822
465 491 582 670 696 736 761 817 843
894 950 994

CATORZE MIL
008 034 063 169 178 197 235 244
279 329 336 363 381 388 407 412 439
410 510 513 537 540 548 567 617 654
660 702 798 801 812 813 837 874 902
924 925 931

QUINZE MIL
090 114 130 140 200 240 286 307 312
316 374 413 418 489 498 544 590 630
640 656 658 690 700 720 850 876 904
906 930 935

DIVUIT MIL
019 070 082 093 112 120 146 149 169
188 217 228 236 237 245 278 288 356
382 385 44 423 432 435 451 558 560
565 622 665 698 723 739 745 757 790
793 796 838 852 905 906 940 966 967
991

DINOU MIL
012 033 058 087 093 100 102 113 123
127 139 163 177 212 232 243 245 248
274 286 364 480 505 514 545 571 573
578 599 602 605 624 636 698 709 750
760 761 807 833 845 899 897 902 957
986

VINT MIL
069 092 113 224 283 304 374 460 495
498 516 520 532 578 585 605 614 673
692 741 742 772 789 794 879 934 937
915 954 969 990 992

VINT-I UN MIL
017 049 106 120 129 132 136 145 150
211 212 291 314 325 329 358 388 410
428 457 519 520 527 536 553 558 578
691 703 709 725 809 891 933 957 971
993

VINT-I DOS MIL
007 076 154 175 208 222 229 264 281
327 340 364 386 411 536 556 618 629
630 637 661 720 727 732 739 754 760
784 818 862 879 883 922 960

VINT-I TRES MIL
066 124 146 157 176 228 235 236 285
291 295 301 327 348 397 435 453 500
558 557 564 642 668 694 755 774 777
790 805 817 835 899 915 926 927 941
952 959 997

VINT-I QUATRE MIL
298 300 370 374 381 387 442 483 508
517 558 618 625 648 657 665 667 697
706 732 740 748 788 809 840 849 869
984

VINT-I CINQ MIL
004 005 035 097 100 108 140 146 150
167 182 22 249 277 283 304 314 319
324 356 385 395 398 402 415 434 450
476 489 509 531 550 567 579 635 642
652 680 700 707 719 732 741 755 764
766 771 804 809 854 908 951

VINT-I SIS MIL
016 028 036 041 044 124 127 195 201
214 226 293 304 309 327 333 370 413
419 422 457 461 506 507 530 534 549
554 558 589 592 608 629 640 649 666
672 675 687 715 719 741 773 824 830
935 968 982 908

VINT-I SET MIL
075 108 128 143 162 169 170 184 188
332 362 388 425 436 453 473 540 582
593 621 637 661 690 724 776 785 791
795 800 831 912 930 972 987

VINT-I VUIT MIL
008 031 037 039 043 051 053 064 103
111 116 167 183 202 254 282 299 331
332 358 372 387 399 403 410 423 440
441 481 507 517 546 562 571 574 651
726 781 790 792 804 811 884 897 938
944 978 987

VINT-I NOU MIL
012 061 061 035 048 067 092 200 205
235 255 294 295 348 353 356 372 401
419 440 473 495 507 523 544 562 578
588 600 649 654 655 680 681 709 710
728 740 747 807 838 860 864 825 945
957

TRENTA MIL
031 054 114 136 140 189 217 238 296
344 358 379 398 441 464 482 485 530
532 616 640 645 681 713 724 725 727
795 804 857 884 916 973 980

TRENTA UN MIL
003 034 054 069 083 091 093 098 118
164 181 210 212 264 271 279 371 405
448 476 532 541 560 557 596 600 719
780 870 899 902 910 922 924 944 964

TRENTA DOS MIL
010 011 012 032 087 111 138 149 157
169 172 177 194 197 216 279 323 350
353 362 432 444 477 497 512 519 555
558 573 577 582 633 668 674 729 741
791 792 800 810 816 821 851 906 925
932 933 966

TRENTA TRES MIL
000 009 021 033 037 059 066 078 079
081 142 160 172 187 192 214 273 296
329 336 424 492 495 534 625 655 698
722 804 806 812 821 845 899 908 919
950

TRENTA QUATRE MIL
018 027 039 041 079 109 113 131 136
139 151 167 168 191 198 257 253 270
298 330 345 358 371 381 406 408 437
440 475 482 497 499 516 535 542 564
620 628 649 667 683 690 696 701 714
737 743 758 763 840 900 979 988 996
998

TRENTA CINQ MIL
049 062 073 083 096 101 151 156 163
209 222 227 236 239 270 306 380 387
402 406 408 409 444 492 500 517 518
604 639 658 683 688 784 788 790 807
874 881 916 926 935 953 976 988

TRENTA SIS MIL
016 028 086 121 125 185 239 240 274
292 304 307 322 341 347 382 393 412
436 459 460 522 554 558 569 572 590
610 621 623 625 666 675 680 725 730
739 754 805 828 834 906 909 910 935
964

TRENTA SET MIL
001 033 041 071 102 207 112 126 127
163 168 183 204 215 235 245 269 285
297 303 330 361 365 408 448 473 507
523 525 568 598 610 618 677 690 712
720 741 745 753 770 774 778 785 809
829 844 845 846 878 881 888 893 943
958 967 970 972

TRENTA VUIT MIL
052 068 085 089 109 125 122 163 165
181 187 189 199 207 211 222 233 257
310 314 327 343 352 361 366 386 425
437 439 457 462 463 484 492 517 527
549 550 559 584 590 607 637 645 733
769 831 854 895 932 950 981 985

Salmerón 17
Via Layetana 49 y 51
1928

1907
1913
Hospital 36 y 38

Fontanella 17
Carmen 73
Nueva de Rambla 8

XXVIII ANIVERSARI

de la fundació de la nostra empresa

Continuem el nostre ritme progressiu; els nous mercats exteriors conquerits, han fet augmentar les xifres de venda, obligant-nos a una ampliació.

Els nostres clients, factor essencial i primordial del nostre desenvolupament, continuen afavorint-nos i a la seva cooperació devem els nostres èxits. Des d'aquestes ratlles els expremem el més sincer i fervorós agraïment i els invitem a beneficiar-se de la

GRAN VENDA OBSEQUI

que amb motiu del

XXVIII Aniversari

celebrem del 22 de març al 6 d'abril

Casa Vilardell

(1) OBSEQUI d'una bonica joguina d'Oliver o Stan, per tota compra superior a 10 pts.

(2) OBSEQUI d'una preciosa làmpara de cristall de sobretaula, per tota compra superior a ... 40 pts.

(3) OBSEQUI d'un magnífic mirall de sobretaula, per tota compra superior a ... 20 pts.

(4) OBSEQUI d'un artístic gerro de Manisses, per tota compra superior a ... 10 pts.

(5) OBSEQUI d'una moderna polvorera de cristall semitalla, per tota compra superior a 20 pts.

CASA VILARDELL

VIA LAYETANA 49 Y 51 · HOSPITAL 36 Y 38 · FONTANELLA 17
SALMERON 17 · NUEVA DE RAMBLA 8 · CARMEN 73 · RIERA BAJA 26

LES LLETRES • INFORMACIO DE L'ESTRANGER

Mentre el nazisme trona...

LES MILLORS MENTALITATS ALEMANYES
VIUEN A L'EXILI --- ERNST ERICH NOTH

L'any 1930 un jove escriptor alemany, que havia sabut destacar-se per les seves intel·ligents pàgines crítiques en molts periòdics, entre ells la «Frankfurter Zeitung», va concebre una novel·la. No creia pas que fos publicada, i en escriure la tractava més de donar sortida a sentiments molt íntims. Tanmateix, la novel·la es va publicar, sota el títol de «L'infant esquarterat», i en ella l'autor descriu amb mà de mestre tota la misèria moral i física de les joves generacions alemanyes de la guerra i la post guerra. És una narració punyent, torturada, que dona entendre la compenetració absoluta de l'autor amb el protagonista. Noth ens hi fa viure la tragèdia profunda dels joves pobres de la seva terra, esclafats per la inmundicia bèl·lica en l'esperit, en la consciència i en el capteniment. «L'infant esquarterat», és, inconfinablement, un llibre autobiogràfic que palpa d'emoció i traspua l'adoloriment de les coses vives i nobles que va destruir aquella guerra, que els amos d'Alemanya veurien reviscolar amb gust.

Un llibre així no podia pas ploure als emanaçers de Hitler ni a Hitler mateix. El delictu d'èsser una Alemanya humana pel camí d'una Alemanya de ferro no el perdona l'oligarquia governant. Ernst Erich Notth ha hagut d'exiliar-se.

ERNST ERICH NOTH

En l'actualitat viu a París, estudia a la Sorbona, on es proposa doctorar-se en lletres i col·labora en distintes publicacions franceses, la qual cosa l'ajuda només a viure.

La seva honrada actitud de disconformitat amb el despotisme l'oligàrquic a dur una vida dura i difícil. Si s'hagués ajuntat, com d'altres, davant la superbia del Führer, o llepat les botes militars dels seus corifeus civils, podria ocupar, als rengles periodístics nazis, una situació preponderant i condicions i mèrits per a això i molt més.

Però Notth és un home digne. I abans que claudicar o reconèixer la bondat d'allò que és abominable, s'estima més les dificultats i les proves. La nostra simpatia ha d'acompanyar-lo.

Un periodista francès ha entrevistat darrerament Notth, a París. El descriu com un home jove, modest i tímid. El seu aspecte és el d'un estudiant novell i no pas el d'un escriptor conegut i celebrat a tot Alemanya i a tot d'un llibre que ha estat traduït a sis idiomes. Passada la primera impressió, però, —declara el periodista— hom s'adona, a través la mirada dels ulls blaus de Notth, d'un temperament fort d'home, trempat amb els cops de martell de la vida i de l'adversitat.

Ernst Erich Notth s'expressa en un francès correctíssim i la seva conversa és amena i viva. La constatació de les ferides obertes no l'ha pas acordat, sense sospitar mai, a explicar-li noves energies. Dels vintidus que el país germànic ploraria amb llàgrimes de sang aquesta dispersió dels seus millors homes, a profit dels pitjors. Si Wagner o Beethoven Goethe o Schiller, Kant o Nietzsche visquessin, no dubten que també arribarien a l'exili.

«L'any 1930 —declara Notth al seu interlocutor, Frederic Lefèvre— vaig posar-me a escriure «L'infant esquarterat». Ho vaig fer com un alliberament, sense sospitar mai, que podria transcendir al públic. Després d'anar-me'n de casa, a l'Alemanya del Sud, més suau, més liberal, l'oposició va ésser per a mi una revelació. D'ací va néixer aquesta primera novel·la. La meua sensibilitat m'havia donat a veure l'obscura consciència de la terrible dificultat de devenir allò que hom ha d'ésser, malgrat el fatalisme que pesa damunt de tots i s'exerceix d'una manera més implacable damunt les classes pobres, entre les quals arriba a paràl·litzar els millors estorcs. Va ésser només a França que jo en vaig tenir la visió clara.

El llibre va constituir un èxit que em va sorprendre a mi mateix. Se'n varen imprimir 8.000 exemplars, en una edició cara (que és una grossa xifra per a Alemanya). L'èxit em va fer una realització popular. Tot seguit vingueren les traduccions a l'anglès, polonès, txecoslovac, iugoslau, francès, etc., etc. La bona acollida de la premsa mundial va afavorir molt l'èxit i la difusió de «L'infant esquarterat». No calia més per a atreure l'animadversió dels que avui regenten la meua pàtria.

Què farà ara Notth? És jove i no té una professió corrent. És escriptor, però a un exiliat, constituint un problema. De vegades, la vida és més fàcil per a un cuiner o un embotiquador. De moment, ell cursa, pensosament, els seus estudis universitaris, amb l'ajuda de doctorats. Després, ell mateix no sap què farà. És un bell magnoli traspantat, que agraeix i estima l'hospitalitat francesa, però no creu, no pot creure, eterna la seva absència d'Alemanya. Altrament, topa amb dificultats i les descriu amb aquests mots:

«Aci, a París, he retrobat nombrosos companys. Tanmateix, jo no sabia escriure tota una obra per a aquest públic alemany, forçadament restringit. L'altre públic alemany més privat. Fet i fet, si no somniés pas refusar la col·lectivitat reduïda que patia aci amb mi una mateixa sort, això no vol pas dir que jo estigui d'acord amb tots els grups. Algú ha dit que jo sóc un hitlerista amargat! No! Jo simpatitzo amb els que han estat traïts, però jo sabia que també ho seria i mai no he estat hitlerista. No és que refusi el combat. És que el terreny polític no és el meu terreny. El meu és el de la llibertat de l'esperit i de la civilització, amenaçada...»

Aquestes nobles paraules palesen la qualitat moral de Notth i el situen molt per damunt dels seus adversaris. Pel que afecta al seu llibre, fora de destinar una bona traducció catalana d'ell. De Joan Alavedra, per exemple. Veritat que sí?

ECOS

El «colom» Charles Romain, amb la cooperació de la «Libreria Hachette», trena una llança —per què no un sobre?— en defensa de la bona memòria de Lluís XIII de Borbó, la veritable personalitat del qual era fàlsida i calumniada per llegendes i novel·les. En mans del colomell el fill d'Enric IV se'n aparta nou de trinxa. Si d'Artagnan resuscités no el coneceria.

En temps que varem llegir una reabilitació documentada —no en recordem l'autor— del famós Lluís XV, també Borbó, el qual sortia transformat en un patriota, un erudit i un estadista.

Dificilment ningú no podria dur cap un experiment així amb el darrer Borbó d'Espanya. Fins en Borbons hi ha classes.

Un bohemí que ho sentia, va fer una badalida tan eloqüent que algú va dir-hi: —Sembla que envegeu el vostre col·lega, la cebra del «Zoo londinenc». Vós també, a la vostra manera, sou una serp.

Interpellat féu: —Aquesta que diqueu que sóc una serp. Però ningú no pot de mi acabar...»

EXPOSICIÓN HISTÓRICA I FOTOGRÁFICA de la Catalunya actual
Organitzada per «EL DIA GRÁFICO» del 30 de març al 14 d'abril
Palau núm. 1 de Montjuïc

El gran festival benèfic d'avui, al Principal Palace

Com ja hem anunciat, avui tindrà lloc al Teatre Principal Palace el festival benèfic organitzat per Germanor Catalana.

El programa —interessantíssim com podrà veure's— és el següent: Primer. —Representació, per la companyia titular Vila-Davi, de la pas acordada, amb la meua participació, dels noves energies. Dels vintidus que el país germànic ploraria amb llàgrimes de sang aquesta dispersió dels seus millors homes, a profit dels pitjors. Si Wagner o Beethoven Goethe o Schiller, Kant o Nietzsche visquessin, no dubten que també arribarien a l'exili.

Segon. —Gran recital per les senyores Maria Morera i Maria Vila. Tercer. —Demostració de les seves habilitats amb blancs de màxima precisió, a càrrec de Pitar's, campió mundial de tir.

Quart. —Gran acte de concert en el qual prendran part els eminents artistes Joan Rossich, divo tenor; Pitar's Gorgé, baríton; i Maria Teresa Planes, tiple, acompanyats al piano, cedit galantment per la casa Izabal, pel mestre Ramon Gorgé.

Cinquè. —Actuació de la inimitable Orquestra Jaume Planes amb els seus discos vivents.

El programa s'obren localitats per a aquest magnífic festival benèfic, són: Carrer Santa Anna, 35, principal, telèfon 10587; carrer Montaner, 64, sabateria; Institut Botànic Mari-Teresa, carrer Parlament, núm. 7.

Cal desitjar que aquest festival aconsegueixi un èxit formidable, atenció a la seva finalitat altament lloable.

Telegrams a Manuel Azafra

«Grup d'obres catalanes felicitant admirables discursus defensa República» 14 d'abril. — París, Parcerissas, Radenes, Gassol, Tolls. Segueixen les signatures fins a vint.

«Grup republicans i esquerdistes asiduos concurrents al Bar Bonastre, felicitant de tot cor, el republicà que con su labor preclara, es guila en el camino que hemos de seguir los republicanos para salvar a España y la República».

EL FESTIVAL DE LA PENYA CULTURA I ESBARJO

Promet ésser un esdeveniment la vetllada de teatre català que per a demà, dissabte, dia 23, a les deu de la nit, s'organitzarà la Penya Cultural i Esbarjo a la Sala Capisr.

Com és sabut, tindrà lloc l'estrena de la comèdia en tres actes del senyor Martínez Carbonell, titulada «Miratges».

Tenim notícia que pensen assistir a l'esmentada festa, algunes rellevants personalitats del camp de la política i la literatura catalana, les quals desitgen cooperar amb llur presència al major èxit de la vetllada, donat el caràcter benèfic del festival.

La Comissió organitzadora ens prega que fem arribar que els interessats de localitats fets al local social (Bellafilla, 3, telèfon 18456) sols es reservaran per tot avui, divendres, fins a les dotze de la nit, i passat aquest termini, es posaran a la venda a la Sala Capisr (Mercaders, 38).

Itàlia no accepta la mediació de la Societat de Nacions

L'ACTITUD D'ALEMANYA

(Ve de la pàg. 8)
SIMON CONFERENCIA AMB ELS AMBAIXADORS DE FRANÇA I ESTATS UNITS
Londres, 21. — En el Ministeri d'Afers Estrangers han continuat avui les consultes sobre la situació europea. Ha visitat el senyor John Simon, entre altres personalitats, Mr. Corbin i Mr. Ray Atherton, ambaixadors de França i els Estats Units a Londres, respectivament.

EDEN ANIRA A BERLIN AMB SIR JOHN SIMON
Londres, 21. El lord del Segell Privat, Mr. Anthony Eden, que acompanyarà sir John Simon en la visita que el dimenge farà el ministre anglès de l'Exterior al Govern del Reich, continuat després sol a Moscou i Varsòvia, ha acceptat, en nom del Govern britànic, la bona memòria de Lluís XIII de Borbó, la veritable personalitat del qual era fàlsida i calumniada per llegendes i novel·les. En mans del colomell el fill d'Enric IV se'n aparta nou de trinxa. Si d'Artagnan resuscités no el coneceria.

EL QUE ES TRACTARÀ EN EL CONSELL DE LA SOCIETAT DE NACIONS
Londres, 21. — En els cercles polítics s'assegura que en la propera reunió del Consell de la Societat de Nacions, a petició de França, tindrà lloc la primera sessió d'abril, serà aprofitada per tractar una tota extensió de la seguretat europea.

SIMON DIU QUE D'ESSER CERTES LES XIFRES D'EFFECTIUS MILITARS DE LA CAMBRA PARLANT DE LA SITUACIÓ INTERNACIONAL
Londres, 21. — El ministre de l'Exterior, sir John Simon, ha declarat que si són certes les xifres que indica Alemanya com efectius militars que no són certes en l'actualitat, són de tal manera superiors a tots els que puguin posseir altres potències i que dubte de la possibilitat d'obtenir l'assentiment d'alguns veïns d'Alemanya, si aquest país persisteix en les seves pretensions.

LANDSBURY, HERBERT SAMUEL I SIMON PRONUNCIEN DISCURSOS A LA CAMBRA PARLANT DE LA SITUACIÓ INTERNACIONAL
Londres, 21. Els viatges oficials que iniciava el dimenge vinent sir John Simon i Mr. Anthony Eden han estat objecte d'un breu debat en la sessió d'aquesta tarda a la Cambra dels Comuns.

El cap de l'oposició, Mr. George Lansbury, ha parlat en primer lloc, i ha dit que la demostració del govern del Reich del dissabte darrer, ha causat a Europa una intranquil·litat solament comparable a la dels dies immediatament anteriors a la guerra passada. Digué que les nacions d'Europa han de comprendre, i si no ho fan, que la política d'Anglaterra és de pau, però basada en el desarmament i no en el rearmament.

El líder liberal, Herbert Samuel, ha dit que Landsbury, en parlar de la impressió causada al poble anglès per les decisions de la Conferència de la Pau, ha emprat un llenguatge exagerat.

Parlà després el ministre de l'Exterior, sir John Simon, i digué que tenia la creença que podria mantenir discussions molt fructíferes amb el govern alemany en la seva visita a Berlín per a discutir els precís per tal d'aconseguir aquesta pau basada no fer amb anterioritat declaracions i repeticions en públic. Insistí que totes les visites que anaven a efectuar ell i Mr. Anthony Eden són de caràcter d'exploració, i feu remarcar que la política de la declaració franco-britànica de la declaració franco-alemanya, amb molt cortis i amistos, i després d'aquesta declaració, Alemanya formalitzà la seva invitació a la visita que tindrà efecte el vinent dimenge.

Sir Simon continuà dient que havia tingut especial interès a manifestar de manera clara i terminant a Alemanya que l'objecte i propòsits de la seva visita no havien d'ésser limitats a diversos assumptes de la declaració emetida el 3 de febrer, sinó que la declaració de febrer, sinó que totes les matèries contingudes en ella. Afegí que hi havia, no obstant, quatre punts destacats a discutir: punts de vista sobre seguretat; armaments; reintegració d'Alemanya a la Lliga de Nacions; i Pacte de l'Aire.

Continuà dient que solament quan Alemanya donà la seva resposta a la declaració de febrer, quan es presentessin discusions sobre les matèries contingudes en la declaració, Anglaterra comunicaria la seva decisió als Govers de França i Roma.

Afegí que, malgrat de la importància dels quatre punts anteriors, esmentats, seria també d'interès a altres matèries; però que aquelles podrien ésser la base d'una discussió amb miras a ultimar una solució d'acord.

Després digué que, en aquestes circumstàncies, es produïren els esdeveniments del dissabte darrer a Berlín, els quals han produït efectes, que considera inevitables, dels Govers angles, francs i italians.

Sir Simon afegí que la qüestió era de molta gravetat i era ocós repetir que l'acció unilateral era una mala preparació per a arribar a un acord. Es referí a les mesures adoptades pel Govern anglès, que es nega a trametre representants a Berlín, si el Reich no assegurava que les conferències versarien sobre els temes acordats.

Es referí després a la desconfiança i intranquil·litat que regnen a Europa, les quals no poden ésser alleugerides sense la necessària seguretat en les negociacions i acord

ITALIA DIU QUE NO POT LLENCIAR ELS SOLDATS QUE TE EN FILES
Roma, 21. — En defensa del presupost de Defensa Nacional d'Itàlia, ha parlat avui a la Cambra el secretari del Ministeri de la Guerra, general Baistrocchi, el qual ha dit que el Govern havia acordat la reducció del temps de servei en files, però que encara no havia determinat la forma de portar-ho a cap i quan entraria en vigor la reducció. La declaració del general Baistrocchi fou acollida amb grans ovacions per part dels diputats.

FRANÇA VOL AMPLIAR ELS EFFECTIUS MILITARS
París, 21. Els propòsits del Govern francès respecte a la qüestió dels efectius militars, són de gran amplitud i transcendència, segons ha estat fet públic aquesta nit. En efecte, el general Maurin, ministre de la Guerra, es proposa que l'edat d'incorporació a files passi dels 21 anys als 20 i s'augmenti la durada del servei a files.

ALEMANYA FA OBLIGATORI L'ENSENYAMENT DE L'AVIO A LES ESCOLES
Zurich, 21. — Un periòdic local publica una interessant informació que li ha estat trasmesa pel seu corresponsal a Alemanya. Aquest dona compte d'una circular tramesa amb un fur d'una petita quantitat de l'ensenyament de l'aviació, dirigida a tots els directors d'establiments docents. En l'esmentat document es diu que «Alemanya ha de convertir-se en un poble d'aviadors». Aquesta circular ha estat llegida i comentada pels professors a totes les escoles de les diverses regions.

EL MARISCAL FEY DEMANDA EL SERVEI OBLIGATORI PER AUSTRIA
Viena, 21. El mariscal Fey, ministre de l'Interior d'Austria, ha declarat als periodistes aquesta tarda que és impossible que el seu país pugui assegurar adequadament la seva pròpia defensa si no accepta el règim universal de servei militar obligatori.

EL MARISCAL FEY DEMANDA EL SERVEI OBLIGATORI PER AUSTRIA
Viena, 21. El mariscal Fey, ministre de l'Interior d'Austria, ha declarat als periodistes aquesta tarda que és impossible que el seu país pugui assegurar adequadament la seva pròpia defensa si no accepta el règim universal de servei militar obligatori.

EL MARISCAL FEY DEMANDA EL SERVEI OBLIGATORI PER AUSTRIA
Viena, 21. El mariscal Fey, ministre de l'Interior d'Austria, ha declarat als periodistes aquesta tarda que és impossible que el seu país pugui assegurar adequadament la seva pròpia defensa si no accepta el règim universal de servei militar obligatori.

LA SOCIETAT DE LES NACIONS EN TRACTA EL 20 DE MAIG
Ginebra, 21. — Conforme a l'acord adoptat pel Comitè del Chaco, ha estat convocada l'Assemblea extraordinària de la S. de les N. per al dia 20 de maig.

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY
Dublín, 21. — El Partit Irish United Party ha elegit per unanimitat com a president el senyor Oscarre, cap de l'oposició a De Valera. Mr. Oscarre substituirà, en la Presidència del partit, el General O'Duffy, que va dimidir del seu càrrec, en aquell que es va donar de baixa del partit fa alguns mesos.

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS
Per causes alienes a la nostra voluntat no poguérem donar en la nostra edició d'ahir la notícia de la dimissió presentada pel cap superior de Policia, senyor Rivas, i de la seva sortida cap a Madrid.

EL CONFLICTE DEL CHACO
La Societat de les Nacions en tracta el 20 de maig

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

EL CONFLICTE DEL CHACO

OSCARRE PREN LA DIRECCIÓ DEL PARTIT QUE DIRIGIA O. DUFFY

LA DIMISSIÓ DEL CAP DE POLICIA SENYOR RIVAS

LA SESSIO PARLAMENTARIA D'AHIR

Maura i Martínez Barrio pronuncien discursos d'exaltació republicana, contra la maniobra de les dretes

Gil Robles i Lerroux fixaren les posicions de la majoria

(Ve de la 1.ª pàg.)

Després del discurs de Justícia. Després, sorgeix el senyor Azana, el qual fa un discurs d'extrema dreta, el qual és rebutjat pel poble s'acaba. Segueix l'orador el seu discurs dedicat a parlar de la defensa del país. Segueix el senyor Azana, el qual fa un discurs d'extrema dreta, el qual és rebutjat pel poble s'acaba. Segueix l'orador el seu discurs dedicat a parlar de la defensa del país.

Un aclariment interessant

El senyor AZANA requereix el senyor Pellicer per tal d'indicar si el senyor AZANA està o no a l'estat de salut. El senyor PELLICER fa gestos afirmatius.

El senyor MOUTAS insisteix i llegeix la nota de la Direcció de Seguretat que porta el segell de l'esmentat centre.

UNA VEU: Això és un anònim. El senyor MOUTAS continua la seva acusació i diu que dita nota és molt important, com n'hi ha molts d'altres que demostren la seva responsabilitat en els trasllats i contrabans d'armes. Afegeix que el senyor Azana ha estat, per a defensar-se, un procediment perillós per a ell perquè no pot evadir la seva responsabilitat, i diuen que els contrabans es portaven a cap quan ja no exercia el ministeri de la Guerra.

Diu que el greu del cas no és contrabans sinó la preparació d'ells, que es deu al senyor Azana i al seu protegit, el senyor Echevarría.

Afegeix que amb el Consorci el senyor Azana destrucció les indústries militars com destruïa l'exèrcit. (La majoria i els monàrquics aplaudeixen).

Rebutja el qualificatiu de falsedat d'alguns testimonis.

Torna a insistir en la culpabilitat del senyor Azana, i diu que el seu acarament amb el coronel Barbero és una importància per a la seva responsabilitat. El senyor Azana, que és un importància per a la seva responsabilitat.

Parla després de l'assumpte de la malversació de fons, el qual que amb el senyor Azana ha reconegut que amb fons del Ministeri de la Guerra procedí a concedir subsidis als emigrats portuguesos. Es refereix a la malversació que el fet tingui pel senyor Anguera de la qual anomena mestre de la jurisdicció.

Afegeix que aquests fets que s'atribueixen al senyor Azana estan clarament compresos a l'article 401 del Codi Penal.

Alludeix la participació del veí de Sevilla senyor García de Leániz, adreçant ara al partit Unió Republicana.

El senyor MARTINEZ BARRIO: De sempre.

El senyor MOUTAS: De sempre, no; perquè la V. S. no fa molt que estava al costat del senyor Lerroux.

Segueix explicant minuciosos detalls relacionats amb la troballa de bombes a la finca del senyor García de Leániz a la província de Huelva, i diu que aquest senyor va declarar paladament això sí que és un greu delicte — havia cedit la seva finca perquè estava obligat a ajudar la revolució.

Si tornéssim al Poder... (les dretes interrompen i diuen: Això mal, per Déu), heu de pensar un xic més i tenir més en compte els legítims interessos d'Espanya. Si no haguessis estat perquè la república portuguesa va saber distingir bé entre la personalitat del senyor Azana i l'Estat espanyol, i si no haguessis estat perquè considerava el senyor Azana clarament com un representant accidental de la hidalgia espanyola, Déu sap què hauria passat entre Espanya i aquesta república veïna.

Llegeix un article titulat «Los Budas», publicat en un periòdic portuguès, òrgan de la dictadura de Carmona, en el qual s'explica l'assumpte de les bombes i es fan terribles comentaris contra el senyor Azana. El senyor Azana, que és un importància per a la seva responsabilitat.

Rectificació del senyor Goicoechea

S'ha de rectificar el senyor GOICOECHEA. Comença dedicant alguns versos ironies sobre l'extensió del discurs del senyor Azana, del qual diu que és esclat del verb acabar, ja que precisament l'única que no sap és acabar els discursos, essent així que la seva vida a acabar amb tot: amb l'extinció, amb les armes militars, amb el catolicisme espanyol, i, en canvi, no pot acabar els discursos, sens dubte perquè és la víctima de l'embraguement de si mateix.

Jo, que no coneix el senyor Alarcón, que reconeix la seva realitat, he pogut apreciar en tots els folis del sumari que la seva actuació respira honorabilitat i probitat i que ha sabut enfrontar-se amb aristocràtics del delictes, com és el senyor Azana. I és que el senyor Azana està acostumat a molt diferent tracte.

Quan nosaltres ens apropàvem als encarrregats d'administrar la justícia, queixant-nos de les sentències que dictaven, se'ns responia: «Però és que no sabem el que és un ministeri Azana amb un ministre de Justícia com el senyor Alarcón? És el pa dels nostres fills, és la tranquil·litat de les nostres llars».

El senyor Azana havia oblidat que hi ha jutges que sabem complir el seu deure sense importar-las la notorietat que en la vida política hagi pogut assolir qualsevol ciutadà.

Afegeix que el senyor Azana desconeix amb ignorància enciclopèdica, el Dret processal i la Llei d'Enjuiciament Civil i per això parla així. Recorda el discurs del senyor Azana en què digué que el poder modern no entrava en les essències de la Constitució ni de la justícia, i ara, en canvi, es converteix en emparador del cap d'Estat en quèixar-se per se l'hagi fet declarar sense recordar que, pel que es veu, s'ha fet per les insinuacions fetes pel propi senyor Azana i pel seu subaltern i home de confiança, senyor Caraballada.

Tothom pot parlar d'això menys el senyor Azana.

El senyor Azana ens ha parlat aquí que allò actuat és nul, perquè ho ha estat per un jutge especial, i fa a referència al senyor Azana, que és essencial el cap del Govern, el 17 de març del 1932, fou nomenat jutge especial per tal d'entendre en les gestions del senyor Llorenç Pardo el jutge de Cordova, senyor Germà Ruiz Maye. Era cap del Govern.

«Diu» el senyor Azana, quan es feu aquest nomenament, i ministre de Justícia d'aquell Govern el senyor Azana.

El senyor Azana no té tampoc força per tal de demostrar que aquesta qüestió política prengui un caire judicial, ja que això és deu precisament a una disposició de S. S., el 14 de juliol del 1932, essent cap del Govern el senyor Azana.

El senyor Azana ha fet insistència en l'amistat que l'única al coronel Barbero, avui general. Ha afirmat el coronel Barbero que el contracte del subministre d'armes és fet a referència al senyor Azana, i això ho diu l'home a l'amistat del qual s'ha referit el senyor Azana. En això coincideixen tots els altres membres del Consorci d'Indústries Militars.

A aquest respecte jo he de recordar que pactes internacionals que prohibeixen el subministre d'armes a particulars, i per tal de demostrar això, i fins a quin punt es porta amb escrupolositat aquesta qüestió d'armaments als països estrangers, m'he referit a una sentència del Tribunal de Sena, dictada a conseqüència d'una venda d'armes d'Hamburg, armes que anaven consignades a un general que actuava en una revolució a Venezuela. Per tal de demostrar el pagament d'aquests armaments s'havia fet una hipoteca, i el Tribunal la declarà nul·la per raons d'ordre públic, i la casa d'Hamburg s'ha quedat sense cobrar. El senyor Azana feu les venes d'armes d'aquesta manera, i això sense esbrinar què anaven les armes que es deien consignades a Etiòpia i a Somàlia, encara que jo tinc el convenciment que S. S. coneixia que aquestes armes anaven destinades a Portugal.

M'he de referir a la declaració preuada pel senyor Azana en relació amb els auxiliis facilitats als emigrats portuguesos. S'assentava per tal de defensar el seu punt de vista en unes R. O. dels anys 1897 i 1898, i les seves alternatives a auxiliis als emigrats portuguesos per part del Govern espanyol. Jo he repassat tots els convenis, tots els tractats i no n'he pogut trobar cap que parli d'això, perquè seria invertebrant que es reglaments els mitjans de subsistència a aquells ciutadans que es revelen contra el Govern constituït del seu país. Això encara que ens ho assegurui el senyor Azana, no pot existir i necessàriament l'heu-ho per a creure-ho. Les ordres d'armes d'aquesta manera, són com a conseqüència d'unes ocupacions d'Espanya a Portugal i per tal de saldar dit assumpte. En aquelles èpoques es concedien aquells subsidis per allò que he acabat d'indicar i encara que això així amb allò que ens afirma el senyor Azana, de subsidis a elements revolucionaris.

«Què hauria dit S. S., senyor Azana, si el Govern portuguès haguessis facilitat aquells auxiliis econòmics als emigrats portuguesos, que era el que havia de fer-se, i en canvi intervén en l'expedient el cap de personal que res no té a veure en un afer d'aquesta índole. Manca també la signatura del cap de Negociat, i tot això ho diu precisament aquest funcionari model, al qual aleshores li dedicà els elogis el senyor Casares Quiroga».

Dóna la casualitat que es donaren al despatx d'aquest expedient tota mena de facilitats i també dona la casualitat que coincideixi el desembarcament amb l'estada a Bilbao del qual fou director general de Seguretat, senyor Menéndez.

Jo he de dir al Govern d'Etiòpia es lliuraven a uns portuguesos emigrats polítics, com es demostrà, ja que un d'ells conduïa el camió on viatjaven altres armes. Mentrestant el ministre de la Governació es dedicava a buscar pistoles al domicili dels espanyols.

Jo he d'acusar el senyor Casares Quiroga d'haver ordenat al senyor Calviño, que era Governador general del país basc, de fer tot l'impossible perquè aquelles armes es despatxessin amb tota rapidesa i es protegissin la seva tramesa per elements dels consorciats de Governador general i de la Direcció General de Seguretat.

Acaba insistint que manté la seva proposició d'acusació contra els senyors Azana i Casares Quiroga.

S'acorda que parlin els caps de les minories

EL PRESIDENT pregunta a la Cambra si s'acorda escoltar els caps de les distintes forces parlamentàries per un espai de temps de deu minuts. Així s'acorda.

El senyor LANDABURU intervé per la minoria nacionalista basca. Analitza les proposicions acusatòries presentades. Mostra discrepàncies amb la signada en primer terme pel senyor Moutas perquè no s'ajusta als preceptes legals. Posa també inconvenients a la que signa el senyor Goicoechea, i diu que ha rescatat la seva aprovació per part de la resta del Govern provisional.

M'he de referir ara a la forma en que foren sotrestes les bombes de l'aeròdrom dels Alcazars, essent traslladades al campament de Retamars. Aquests trasllats es feren també per ordre del senyor Azana, i no sembla probable que es fessin sense que ell sapigués el perquè de la mesura. Per això es fa precís que s'acabari tot el succeït i en sembla que la millor cosa per a això és que l'assumpte vagi al tribunal competent, i portar-lo també al Tribunal de Garanties Constitucionals.

Nosaltres, a allò que no estem disposats, és que passi sense la nostra protesta que a persones com l'ex-Governador general de les Bascones senyor Calviño, i al senyor Echevarría se'ls pugui processar amb indicis més debils que els que hi ha per a fer-ho amb el senyor Azana, i és vulgui deixar a aquest salvat de tota responsabilitat.

Els elements d'esquerra van pretendre abir realitzar una maniobra per tal de fer del senyor Azana no un pedestal, sinó una estàtua d'or. Algu ha dit: «Hem trobat la República».

El senyor MAURA (D. Miquel): Jo no ho he dit així.

El senyor GOICOECHEA: No sé si ho digué o no S. S., però no m'estranys que ho digués, perquè està acostumat a escoltar-li moltes indiscrecions.

El senyor Goicoechea provoca un escàndol

I ara escoltaré S. S. el que fou la República del senyor Azana. S. S. sap que allò que està avui molt proper a S. S., defini aquella política amb aquestes paraules: «Els grimes, l'ang i sang», i una autoritat que és al meu parer indiscutible, i el testimoni del qual ho serà també per a S. S. digué que si s'implantava a Espanya la República, la revolució no seria altra cosa que un període de barbàrie. I aquesta fou la República del bienni, encara que procuró protegir les seves mans amb una constitució com els malfactors porten les seves proteccions amb guants per tal de no deixar senyals dels seus dits, i als objectes robats. (Gran aplaudiment a les dretes).

En aquest moment es produïu un gran escàndol perquè els diputats del centre i de la dreta protesten, dempeus, contra unes mans que diuen que el senyor Azana no és de la tribuna de la Premsa contra el senyor Goicoechea. Es senten veus de «ells o nosaltres! Fora! Fora!».

EL PRESIDENT es veu impotent per a contenir l'escàndol i per mitjà del microfon prega als diputats que tinguin ordre i que no facin presència no ha oït cap paraula pronunciada des de la Tribuna de la Premsa. Uns diputats es donen per satisfets i altres no.

El senyor Alba torna a assegurar que la Presidència no ha oït cap paraula dita pel senyor Goicoechea que sortís de la tribuna de la Premsa.

El senyor FUENTES PILA: Demano la paraula.

EL PRESIDENT insisteix que no ha oït cap paraula i els diputats d'esquerra també diuen que no han oït res.

A la fi el President concedeix la paraula al senyor Fuentes Pila.

El senyor FUENTES PILA: Em preocupa poc el judici que de mi es formi per l'opinió que vaig a exposar en la meua intervenció, ja que qualsevol opinió sensible haurà percebut unes manifestacions de protesta contra el senyor Goicoechea formulades per elements que estan a la tribuna de la Premsa. Davant el propòsit de reiterar una maniobra com la d'ahir, pels elements d'esquerra, he de dir que he de protestar energicament exigint el màxim respecte al Parlament i a les opinions que en ell s'hi puguin exposar.

El senyor ALBA: La Presidència agraeix el consell de V. S., però no el necessita.

El senyor Izquierdo Jiménez

EL senyor IZQUIERDO JIMENEZ fa ús de la paraula com a independent, i diu que té interès a proclamar que això no és el procés del règim, sinó de detentadors del règim que tracten els autèntics republicans.

Afegeix que es dedueix diversos delictes d'ensobriment i pressió contra les autoritats militars. (La Cambra està disreta i el senyor Alba imposa ordre).

Segueix dient que els interessos republicans estiguin a mercè dels desigis d'un marxisme revolucionari.

INTERVE I EL SENYOR MIQUEL MAURA

El senyor MIQUEL MAURA diu que si s'hagués mantingut l'acusació per a tot el Govern provisional de la República, el hauria tingut una visió diferent de l'assumpte, i que així ho hauria dit.

Anuncia que votaran en contra de les tres proposicions. Tenim el convenciment — afegeix — ple, ferm, després d'estudiar plenament el sumari, que no hi ha motius per a acusar aquests homes.

Una intervenció del comte de Vellalano, diu que si hom tracta d'acusar-lo i manquen signatures, ell les prestatà. Segueix dient que s'estranys que no l'acusin i que el que ha declarat en el sumari és la veritat. Jo no valg saber res — afegeix — d'aquesta qüestió fins que el senyor Galarza va dir-me que en una finca de la província de Huelva havien estat dipositats unes bombes, que les bombes foren tan vigilades, que quan el moviment del comandant Franco aquest no pogué trobar-les. Jo seguïu insistint en el meu convenciment que en aquest sumari no hi ha cap responsabilitat per al Govern Provisional, i que el Govern, d'aquests senyors ara inculpa.

Hi ha, si, una declaració en el sumari que no sé a quins mòbils atribuir. El que sí és és que el senyor Galarza estigué a casa seva a dir-me el que anava a declarar, que és el cert, i el que jo acabo de dir. Doncs bé, després, en el sumari, apareix tot el contrari.

Quan el sogre del comandant Franco es presentà a recollir les bombes a l'aeròdrom, els foren lliurats. «Hi ha algú que pugui sostenir que això fou fet per ordre d'un ministre? (Se li acut a algú que un ministre de la Guerra anava a elegir el sogre del senyor Franco?».

Afegeix que segurament les bombes trobades a la província de Huelva es destinaven a la guerra de l'Àfrica, preparada pel comandant Franco. A més, res no hi ha que provi que les bombes disparades a Portugal pels revolucionaris són de fabricació espanyola. Sobre això solament hi ha un article de «O Seculo».

Podreu acudir als textos legals per a acusar, però no podreu, perquè precisament la desaparició de les armes ha estat posterior a la sortida del senyor Azana, que és quan realment comença el procés.

Es refereix als fons secrets i diu que quan el senyor Antonio Maura — se se'n va — deixà la cartera de Governació l'any 1901, ordenà obrir una comptabilitat especial pels fons secrets. Després es va perdre el costum i els habilitats lliuraven el dia 3 de cada mes al ministre les 53.000 pessetes.

El senyor GOICOECHEA protesta i a les protestes es sumen els senyors Riumes de Vitoria i Calvo Sotelo.

El senyor ALBA, per la seva part, diu que quan ell fou ministre de la Governació, deixà al seu successor els justificants.

El senyor MAURA continua dient que ell no vol acusar a ningú que personalment es guardés els fons, però recorda que a això era nomenat fons dels regis i que molts dels regides es destinaven a subvencions a periòdics i periodistes.

Alludeix al concepte que el senyor Anguera de Sojo té sobre el problema i aquest diu que ell també ha manejat fons d'aquesta naturalesa i no es pot fer públic perquè es tractava de pagar confidències.

El senyor MAURA continua dient que ningú no pot atrevir-se a sostenir l'acusació contra el senyor Azana. Imprimeix — diu — que ja s'ha votat la protesta, que la Comissió no deixa l'assumpte dormit i llança l'acusació i torna a la Cambra. S'oposau-vos que el Tribunal de Garanties condemna al dia següent. L'opinió el que volia saber és si aquestes armes es destinaven a la revolució d'octubre, que és realment el que produï el crebament en ella, i quan l'opinió vege que no ha estat aclarit el moviment d'octubre, l'opinió se n'anirà a aquests homes ab solts per ella. (Rumors i protestes). Jo us pregunto, ¿amb tot això, que és política, l'ha passat i odi, què guanya la República?».

Es refereix al discurs del senyor Ventosa i diu que sembla el pagament de la concessió d'un Estatut vergonyós. Després diu que el senyor Azana és el cap del marxisme espanyol. Si vol ésser-ho, l'enhonora bona part de la seva vida, ja ha dret de provocar un Casas Viejas i una revolució. (Les dretes aplaudeixen).

Un incident

(El senyor TRABAL s'aixeca. Segons sembla, el senyor Leandri Rodríguez ha pronunciat paraules que l'han ofès. Les dretes increpen el senyor Trabal i aquest, dempeus, insisteix a voler parlar.)

El senyor ALBA: Suposo que vosaltres senyoría no voldrà parlar mentre ho faci un altre orador. (El senyor Trabal s'asseu).

Segueix el senyor IZQUIERDO JIMENEZ dient que ell és un republicà autèntic i que, mentre existeixi un règim democràtic, no hi ha dret a produir revolucions. Si la Cambra no facilita que el Tribunal de Garanties actuï i condemni, amb quin dret, després d'afusellar el senyor Vázquez, podríem fer crides a l'ordre?

Continua atacant durament el senyor Azana, ho i emprant els més forts qualificatius que coneix. «El senyor IZQUIERDO JIMENEZ segueix dient que tots els elements revolucionaris continuen amb la intenció de tornar-se a reunir. Dirigint-se a les dretes, diu que ells tenen l'obligació de mantenir l'acusació, de la qual tenen la responsabilitat.

Jo — acaba dient — he aconseguit amb el meu deure.

meus vots no es contribuirà a la venjança dels republicans.

Es prorroga la sessió i parla el senyor Martínez Barrio

El senyor ALBA pregunta si es celebra sessió nocturna, i s'acorda prorroga la sessió per menys de dues hores.

Intervé el senyor MARTINEZ BARRIO i diu que encara que la posició del partit ja l'ha exposat personalment el senyor Lara ell es considera obligat a intervenir com a republicà i al primer del senyor Azana. Diu que tots els actes d'aquests dos Govers comptaven amb la seva aprovació i per això té a honor que es reparteixi la responsabilitat que el correspons per qual cosa pregua als seus amics que contribueixin a exigir-la perquè així diu que és un compromís d'honor per a ell. Jo sé — afegeix — que encara que el meu nom no figura a l'acusació, està el meu nom dels acusadors. Que és digni el que es vulgui es tracta d'un procés polític i el que volem castigar en aquests homes no són els fets que s'esmenten, sinó la política seguida en el bienni, per la qual vósaltres us creieu perjudicats.

Jo tinc amb el senyor Azana moltes discrepàncies, però us dic que això no contribueix sinó a unir als republicans. Si el que es pretén és aconseguir la divisió dels republicans, no m'estranys que això és perseguit per monàrquics, però sí m'estranys que això és digni dels dels radicals.

(El senyor Guerra del Río i Anguera de Sojo pronuncien paraules que no es perceben).

Segueix el senyor MARTINEZ BARRIO dient que invita que es reflexioni prou del vot. Joestic ara entenen-ho bé el vot. Joestic ara entenen-ho bé el vot. Joestic ara entenen-ho bé el vot.

El senyor MAURA: Doncs jo us els ofereixo.

El senyor DOMINGUEZ AREVALO: Doncs: que vinguin aquests vots i nosaltres acusarem.

Acaba fent una invitació als sentiments republicans. (Aplaudiments de les esquerres. La Cambra queda gairebé deserta.)

El senyor Ferret Navarro

El senyor FERRET NAVARRO comença a parlar i els rumors impedeixen oïr-lo. Diu que és indubtable que l'afet que es ventila té dos aspectes: un d'ordre polític i un altre de jurídic. Afirma que, el seu judici, en aquest cas no és el Parlament qui acusa lliurement, sinó que el que fa és seguir les indicacions del fiscal. Creu que el Parlament no té suficients elements probatoris per a qüestionar.

S'adreça als republicans de bona fe i els brida certes declaracions que figuren al procés.

També intervé Primo de Rivera

El senyor PRIMO DE RIVERA intervé i comença dient que si existís l'Estat espanyol tan exuberant i tan impetuós, hauria adoptat al pocs temps de la revolució del sis d'octubre unes resolucions heroiques. Si l'Estat espanyol als pocs dies del moviment del sis d'octubre del 1934, considerant que el senyor Azana era el cap d'un partit contrari a aquest Estat, l'hauria afusellat, hauria comès un delicte penal, però hauria comès una justícia històrica i s'hauria format una gran massa entorn a la seva personalitat, però com que l'Estat espanyol no existeix, no féu res d'això. Es formà un procés, s'incoà un sumari i el senyor Azana anirà al Tribunal de Garanties, se'l podrà o no condemnar, però tot servirà per a demostrar que aquest Estat espanyol no existeix.

Convertint això en una llei de l'Estat espanyol com a llei de l'Estat espanyol hauria estat conspirant contra un país veí. Si es fessin requeriments als arxius, hom hi trobaria antecedents d'aquesta fets a tots els països i en tots els temps. Així, a cap país no hauria ocorregut el que ha ocorregut al nostre de formular una acusació d'aquesta índole.

I al senyor Azana, que és un valor polític, se'l veu incapacitat per a defensar-se, i així ho us dic que això és una cosa absurda, perquè el que cal fer amb un polític de valua és enlutar-lo i no invalidar-lo per una cosa com aquesta. L'única acusació que es pot fer contra el senyor Azana és que va tenir a les seves mans la facultat de fer la revolució i no la va fer. Es va deixar perdre l'ocasió del 14 d'abril igual com també la conjuntura del 13 de setembre del 1932. I aquesta sí que és la veritable culpa, de la qual hom no pot demanar que se l'absolgui.

Si ara tornéssim a governar les esquerres i presentessin, ensenyant, una querrela com la d'ahir, amb el procés, ens passàrem la vida en aquestes lluites internes, mentre que Espanya espera inútilment la veritable revolució que el país necessita.

El tradicionalista Dominguez Arévalo

El senyor DOMINGUEZ AREVALO intervé en un dels tradicionals.

El senyor MARTINEZ BARRIO intervé i diu que el senyor Azana és un valor polític, i així ho us dic que això és una cosa absurda, perquè el que cal fer amb un polític de valua és enlutar-lo i no invalidar-lo per una cosa com aquesta. L'única acusació que es pot fer contra el senyor Azana és que va tenir a les seves mans la facultat de fer la revolució i no la va fer. Es va deixar perdre l'ocasió del 14 d'abril igual com també la conjuntura del 13 de setembre del 1932. I aquesta sí que és la veritable culpa, de la qual hom no pot demanar que se l'absolgui.

Si ara tornéssim a governar les esquerres i presentessin, ensenyant, una querrela com la d'ahir, amb el procés, ens passàrem la vida en aquestes lluites internes, mentre que Espanya espera inútilment la veritable revolució que el país necessita.

LA INTERVENCIO DE GIL ROBLES

El senyor GIL ROBLES intervé, perquè al Martínez Barrio li havia el comandant Franco.

El senyor GIL ROBLES segueix dient que després de falsificaren uns vals per a justificar que s'havien emmercat en maniobres. Cita altres manifestacions del procés per a demostrar que el senyor Azana tingué coartada la seva llibertat, i que les bombes al campament de Retamars i a Casares Quiroga. No es tracta d'un senyal de vindicació. Fou l'estiu de l'any passat, quan la C. E. D. A. no pertanyia al Govern, el moment en què s'inicià aquest procés. Es parla, doncs, que nosaltres no varem tenir en aquesta primera part, ni intervenció ni iniciativa.

Es refereix al que va dir ahir el senyor Anguera de Sojo, i manifesta que aquest demostrà que el jutge i el fiscal actuaren correctament. Nosaltres hem trobat en el testimoni, després d'un estudi honrat i profund, proves indicatives de culpabilitat i no ens ha restat altre remei que presentar la proposició, per tal que no se'ns titlles de còmplices, i ho fèrem de la manera més objectiva. Nosaltres hem presentat aquest afer en un terreny eminentment jurídic. S'ha convertit en polític, perquè el senyor Azana ho ha volgut així.

Votarem la proposició, perquè entenem que hi ha prous elements de judici per a acusar. Així ja ho han demostrat també altres oradors.

Es refereix al discurs del senyor Maura, i diu que el que aquest ha dit, a volgut demostrar que el fonament de l'acusació és una intrepidesa de l'acusació, que és primerament va portar les armes a la província de Huelva.

Es refereix a la declaració, en el procés, del senyor Maura.

El senyor MAURA l'interromp, i diu que té el convenciment honrat que no hi ha intervingut cap ministre del Govern provisional.

El senyor GIL ROBLES: Les declaracions del senyor Maura no desvirtuen la dels caps de l'Aeròdrom de Los Alcazars, que afirmaren que aquestes bombes sortiren per ordre del ministre de la Guerra.

El senyor MAURA: Per ordre del Ministeri de la Guerra.

El senyor GIL ROBLES: Es igual.

El senyor PRIMO DE RIVERA intervé i comença dient que si existís l'Estat espanyol tan exuberant i tan impetuós, hauria adoptat al pocs temps de la revolució del sis d'octubre unes resolucions heroiques. Si l'Estat espanyol als pocs dies del moviment del sis d'octubre del 1934, considerant que el senyor Azana era el cap d'un partit contrari a aquest Estat, l'hauria afusellat, hauria comès un delicte penal, però hauria comès una justícia històrica i s'hauria format una gran massa entorn a la seva personalitat, però com que l'Estat espanyol no existeix, no féu res d'això. Es formà un procés, s'incoà un sumari i el senyor Azana anirà al Tribunal de Garanties, se'l podrà o no condemnar, però tot servirà per a demostrar que aquest Estat espanyol no existeix.

Convertint això en una llei de l'Estat espanyol com a llei de l'Estat espanyol hauria estat conspirant contra un país veí. Si es fessin requeriments als arxius, hom hi trobaria antecedents d'aquesta fets a tots els països i en tots els temps. Així, a cap país no hauria ocorregut el que ha ocorregut al nostre de formular una acusació d'aquesta índole.

I al senyor Azana, que és un valor polític, se'l veu incapacitat per a defensar-se, i així ho us dic que això és una cosa absurda, perquè el que cal fer amb un polític de valua és enlutar-lo i no invalidar-lo per una cosa com aquesta. L'única acusació que es pot fer contra el senyor Azana és que va tenir a les seves mans la facultat de fer la revolució i no la va fer. Es va deixar perdre l'ocasió del 14 d'abril igual com també la conjuntura del 13 de setembre del 1932. I aquesta sí que és la veritable culpa, de la qual hom no pot demanar que se l'absolgui.

Si ara tornéssim a governar les esquerres i presentessin, ensenyant, una querrela com la d'ahir, amb el procés, ens passàrem la vida en aquestes lluites internes, mentre que Espanya espera inútilment la veritable revolució que el país necessita.

El tradicionalista Dominguez Arévalo

Final de la sessió parlamentària d'ahir

Segona edició

vol fer creure que som nosaltres els que volem encendre la guerra civil, nosaltres, senyors Azaina i Martínez Barrio, que forem víctimes del rancor de les VV. SS. Quan hem governat no hem pres represàlies. Nosaltres, lluny d'això, iniciarem una política de comprensió i de centre, i en lloc d'ajudar-nos, sorgi una revolució contra nosaltres. (Grans aplaudiments a la majoria).

Els que han mostrat una solidaritat amb la política del senyor Azaina,

INTERVE EL SENYOR LERROUX

Recorda que en altres ocasions es col·loca davant el senyor Azaina en posició agressiva. Aquesta posició no pot acceptar-la avui que parla en nom del Govern. Jo no puc prescindir de les consideracions, perquè veig el senyor Azaina en posició inferior a la nostra. Respecte els greuges, senyor Azaina, li he de dir que no he fet l'inventari. Posant-me en el seu lloc, comprendo el seu dolor. Per això crec que el millor servei que pot prestar al senyor Azaina el Govern, és proporcionar-li l'ocasió que demostri davant els Tribunals, lliures de tota passió, que no hi ha culpa per a ell i pugui resultar absolt.

Jo no he acusat al senyor Azaina perquè considerava que no s'havien de malmetre els homes amb que la República compta.

M'he de referir al discurs d'ahir del senyor Azaina per a lamentar-me de les insidies que llança i per a dir que tinc interès que s'acabeixin totes les que semblen deduir-se de les seves paraules o de les seves intencions, contra qualsevol membre del partit radical. Jo voldria que la V. S. tingués ocasió de demostrar que algú del partit radical estigués incurs en el delicte que insinua. Si ho demostra, el triomf serà per a la V. S. Jo li facilitaré votant aquesta proposició.

No podia excusar la V. S. ocasió millor que el que se li ofereix. Si la V. S. és absolut tornant a ésser dintre de la República un dels valors. Si es demostra el contrari, em trobaré amb un adversari per a tota la vida.

Quant a les insidioses acusacions que feu ahir, jo l'emplaço davant els Tribunals perquè les demostri. (Aplaudiments).

Entre les acusacions que llança contra aquest Govern el senyor Azaina figura la d'haver fet que aquest procés vingues a la Cambra i la d'haver fustigat el jutge. Jo he parlat amb el jutge especial senyor Alarcon només que per a declarar davant d'ell, puix que feia molts anys que no el veia. Al fiscal no li he fet la menor indicació. Jo sé perfectament quina és la meua posició. Quan puc intervenir la meua intervenció és sempre amb la voluntat posada en la claredat i sempre m'he inclinat envers ella.

V. S. també m'acusa d'haver-lo fet comparèixer davant un jutge, i amb ironia digué que davant un jutge monàrquic. Per a mi no hi ha jutges monàrquics ni republicans. Només hi ha jutges.

Una altra acusació que llança V. S. fou la de què es féu declarar el President de la República. Si S. E. declarà fou perquè ho demanà, perquè no té esperit dictatorial i vol procedir democràticament.

EXPOSICIÓ DE L'ART DEL VESTIT I Saló de Creacions

Instituts per "EL DIA GRAFIC" del 30 de març al 14 d'abril
Palau núm. 1 de Montjuïc

GOVERN GENERAL

INTERESSANTS DECLARACIONS DE PORTELA -- ELS FUNCIONARIS SUBALTERNES DEL PATRONAT UNIVERSITARI -- EL GOVERNADOR NO SAP ARA SI ANIRA A MADRID -- NO MES COMENTARIS SOBRE LES COMISSIÓNS GESTORES

El Governador General de Catalunya conversà extensament amb els periodistes.

Comencem parlant de diners — digué el senyor Portela. — El senyor Santiago, en marxar, va lliurar-me 500 pessetes, per a distribuir-les entre els guardies ferits i entre les famílies dels guardies morts amb motiu dels darrers fets. També ahir va lliurar-me 5.000 pessetes una persona molt significativa a Barcelona, coneguda per les seves condicions personals i pel que representa als medis industrials i bancaris (serà l'ex-comte de Güell?), per tal que les distribuïssim, com millor cregui, entre els servidors de l'ordre.

Tinc una nota — continuà — que després els serà lliurada. Fa referència al que s'ha dit aquests darrers dies sobre els serveis de la Generalitat. S'ha exagerat molt en les informacions publicades, i s'exposen les coses d'una manera inexacta, i això podria resultar contraproduent per als desigs dels mateixos que ho escriuen.

— I ens podria dir alguna cosa en referència al fet que els funcionaris subalternes del Patronat Universitari de Barcelona no hagin cobrat el sou des del propassat mes de gener?

La Universitat es troba en una situació de transició, i tinent al seu davant un Comissari del Govern per a substituir — em sembla, — perquè no he estudiat a fons l'assumpte i els diversos aspectes que té, convé procedir amb estudi i delicat, i fins i tot, amb el màxim d'assessoraments.

La meua pregunta — remarca el periodista — no té pas tanta volada. Es refereix exclusivament al pagament dels sous del personal auxiliar i empleats, i tinc entès que això depèn del fet que ho disposi la Presidència de la Generalitat.

Si depèn de la Generalitat, per obligació, serà resolt. Però que consti que fins ara no se n'havia fet cap petició en aquest sentit.

— I del vostre viatge a Madrid? És cert que ara si que hi aneu?

— Encara no. O més ben dit, no ho puc dir... no ho sé...

I si aquest viatge s'arriba a realitzar, ¿qui quedaria encarregat de la Generalitat?

Heus acut un petit problema... un problema. Però no hi ha res com la necessitat per a arbitrar solucions.

I de comissions gestores? (Aquesta pregunta la saben de cor els

que fou el que inicià les persecucions, i que quan va caure el seu virtut en revolució, no tenen raó per a censurar-nos si nosaltres demanem que es compleixi la llei. Per això mantenim l'acusació.

Si és absolut, perfectament; però que tot s'acabeixi. Volem que tot s'acabi i que res no quedi a les fosques, i per això votem la proposta. Els que es solidaritzen amb el senyor Azaina els hi hem de dir que el que l'opinió pot creure és que es busca que no s'acabeixi tot. Anem que la llei es compleixi i sotmetem nos tots a ella. (Grans aplaudiments i visques).

Un incident

El senyor ALBA concedeix la paraula al senyor Tratal, el qual durant el debat ha estat tractat indegudament pel senyor Maura (Honori).

El senyor TRATAL diu que el senyor Maura (Honori) li ha dirigit paraules greument injurioses i que no està disposat a consentir-ho. Afirmar que el mal no ha proferit paraules ofensives perquè sap el respecte que mereixen la Cambra i els seus diputats. El senyor Honori Maura m'ha insultat i tinc dret a que no caguin sobre meu qualificatius deshonrosos, per la qual cosa requereixo el senyor Maura per tal que retiri les seves paraules. Si no ho fa, serà el més indigna i el més miserable dels diputats i dels homes.

El senyor MAURA (Honori) diu que el senyor Tratal és dirigit als ridículs per tal d'informar dels insults que els dirigí el senyor Maura. Jo retiro el qualificatiu molest si el senyor President ho estima oportú.

El senyor TRATAL es mostra conforme i afegeix que com ja digué un dia el pare del senyor Maura, no ofen qui vol, sinó qui pot. El senyor MAURA diu que la vida, i per això no va ofendre a la professió a la qual pertany. El que ha passat és — afegeix — que jo no toleraré que s'ofengui al senyor Goicoechea a la meua presència.

La votació

El senyor ALBA: Va a procedir-se a votar la proposició del senyor Moutas, advertint als senyors diputats que després s'hauran de votar les altres dues proposicions.

El senyor GOICOECHEA fa gestos que no vol que es voti la seva proposició, igual que el senyor DOMÍNGUEZ AREVALO amb respecte a la seva.

Es procedeix a votar nominalment la proposició del senyor Moutas, i s'aprova per 194 vots contra 48.

El senyor ALBA: La Presidència invita als grups parlamentaris que designen els representants de la Comissió.

S'entenen retirades les proposicions dels senyors Goicoechea i Domínguez Arevalo.

S'acaba la sessió a un quart d'onze de la nit.

periodistes; sempre, però, l'interrogador la formula mig avergonyit.

— Per això, precisament, he donat la nota. Però jo, concretament, no sé res. Les designacions han de fer-se als mitjans polítics, i, per tant, ells són els qui han d'acordar, i a qui vosaltres heu de preguntar.

Això ho farem quan estigui decidida la designació del Govern de la Generalitat.

— Això és. En primer lloc, s'han d'establir les normes per les quals s'hauran de regir les corporacions, i serà llavors quan els partits no menaràn les persones que els hauran de representar.

— I en intervingut en la solució de les dificultats que hi ha entre partits? Hom diu que vos heu venut els obstacles...

— Crec que no sorgiran grans obstacles, tota vegada que, si bé tots intenten defensar la seva posició política, sabran sobreposar l'interès públic al personal. No crec que hi hagi dificultats serioses.

Així, doncs, ¿podeu dir-nos si entraran a formar part d'aquestes comissions tots els partits que no intervingueren directament en els fets del sis d'octubre?

— Aquest és el meu desig, i crec també que ho és el del Govern.

— Heu llegit el discurs que el senyor Azaina va pronunciar ahir a les Corts? Quina opinió us mereix?

En aquest moment, un funcionari entrà al despatx de secretaria, i donà compte al senyor Portela que el ministre d'Estat, senyor Rocha, el cridava per telèfon.

Aquest no és tema per a mi — contestà precipitadament el senyor Portela al periodista. — A més, amb prou feines si l'he pogut llegir... si l'he llegit, però jo no vull posar-me en aquestes coses...

— I el Governador s'absenta, per tal de tornar al telèfon a parlar amb el ministre.

Nota de les Companies de Tramvies i Autobusos

Al Govern General facilitaren la següent nota:

«Les Companies de Tramvies i Autobusos ens comuniquen, per tal de fer-ho públic, que obent ordres superiors i fins a nou avís, minvaran considerablement els serveis en les línies que circulen abans de les sis del matí.»

Contra l'interrogant afirmant que, sense discussió de cap mena, un individu, del qual facilità les característiques personals, havia clavat una ganivetada al seu company i el deixà estès a terra, examinant. Ell, però, per que li passés igual, arrencà a correr cap el vau, que saltà l'endemà, i fins ara no havia tornat a venir a Barcelona.

Les característiques de l'agressor coincideixen absolutament amb Josep Claris i Rubio, per la qual cosa s'ha ordenat la reobertura del sumari del qual té cura el Jutjat de 1ª Instància.

Contra l'interrogant afirmant que, sense discussió de cap mena, un individu, del qual facilità les característiques personals, havia clavat una ganivetada al seu company i el deixà estès a terra, examinant. Ell, però, per que li passés igual, arrencà a correr cap el vau, que saltà l'endemà, i fins ara no havia tornat a venir a Barcelona.

Les característiques de l'agressor coincideixen absolutament amb Josep Claris i Rubio, per la qual cosa s'ha ordenat la reobertura del sumari del qual té cura el Jutjat de 1ª Instància.

Contra l'interrogant afirmant que, sense discussió de cap mena, un individu, del qual facilità les característiques personals, havia clavat una ganivetada al seu company i el deixà estès a terra, examinant. Ell, però, per que li passés igual, arrencà a correr cap el vau, que saltà l'endemà, i fins ara no havia tornat a venir a Barcelona.

Les característiques de l'agressor coincideixen absolutament amb Josep Claris i Rubio, per la qual cosa s'ha ordenat la reobertura del sumari del qual té cura el Jutjat de 1ª Instància.

Al marge de la sessió

UN INCIDENT ENTRE RAMIRO DE MAEZTU I ELS PERIODISTES

Madrid, 21. — Durant l'incident en acabar el discurs del senyor Goicoechea, els periodistes creueren que el senyor Maeztu havia pronunciat el crit de «Fuera este canalla», dirigint-se a la tribuna de premsa.

Als passadissos, un grup de periodistes requirí el senyor Maeztu per tal que aclarís l'assumpte i aquest ho negà dient que ell viu de la ploma i no podia insultar la col·lectivitat periodística.

L'incident fou comentadíssim als passadissos on es produïren vius diàlegs.

L'OPINIÓ DE ROMANONES

Madrid, 21. — En abandonar la Cambra el comte de Romanones, els periodistes l'interrogaren sobre les conseqüències del debat i contestà:

— «Aci ja no passa res. Anirà al Tribunal de Garanties Constitucional i tampoc no passarà res.

— «Els discursos han estat en concret així, falta escoltar el tenor; fins ara han parlat els barbons.

ELS SENYORS MAURA I MARTÍNEZ BARRIO SON FELICITATS PELS DIPUTATS D'ESQUERRA

Madrid, 21. — En acabar el seu discurs els senyors Maura i Martínez Barrio foren felicitats als passadissos de la Cambra per nombrosos diputats d'esquerra. Un dels digué al senyor Martínez Barrio:

— «Vostre discurs ha emocionat a la Cambra per la sinceritat i noblesa de la vostra actitud.

El senyor Martínez Barrio, contestà:

— «Jo em sento plenament satisfet perquè la Cambra ha estat un triomf sorollós per als republicans.

També fou molt felicitat el senyor Maura, el qual davant els periodistes digué:

— «El dimarts vinent presentaré a la Mesa una proposició signada també en primer lloc pel comte de Romanones en la qual s'abordarà el problema internacional, ja que en ell radica el màxim interès de tot el món i del que s'ocupen tots els parlaments del món i que fins a la data Espanya no s'ha interessat molt per a fixar la seva posició.

Els periodistes pogueren esbrinar que aquesta proposició dels senyors Maura i Romanones anirà amb caràcter d'urgència.

AVUI SERAN CONEGUTS ELS NOMS QUE INTEGRARAN LA COMISSIÓ DELS VINT-I-UN

Madrid, 21. — En acabar la sessió, el president rebé els periodistes i els digué:

— «Per a demà, a primera hora, aniran distints dictàmens que ja figuren a l'ordre del dia. Molts d'ells no donaran lloc a debat, i sols assenyalen que hi ha presentats diversos vots particulars: el relatiu als increments de crèdit per als arbitris d'acces i extradi de Madrid. Després aniran els suplicatoris pendents, la Llei Municipal i l'assumpte d'alcoholis, i si encara quedés temps posaríem a discussió el dictamen sobre les àrees de petits centres.

Quan es nomenarà la comissió dels 21? preguntà un periodista.

— Espero que demà us facilitaran els noms dels representants de les diferents minorïes, i així ho he demanat al saló de sessions.

UNA FRASE D'UN DIPUTAT DE LA LLIGA

Madrid, 21. — Un diputat de la Lliga, en abandonar la sessió, digué davant uns periodistes:

Han arribat a Madrid l'esposa i la filla de González Peña

Madrid, 21. — En l'express d'Astúries han arribat aquest matí a Madrid l'esposa i la filla del senyor González Peña. Venen acompanyades de les diputades socialistes senyores Veneranza García i Matilde de la Torre.

El seu viatge obeeix a demanar l'indult de González Peña.

Assassinà un home per una juguesca

Al cap de dotze anys, és descobert l'autor del crim

L'any 1923, al mes d'abril, davant un hall del carrer del Gid, al districte cinquè, fou trobat un home mort d'una ganivetada. No pogué ésser identificat.

La policia procedí a la detenció, com a presumptes autors del crim, de Victòria Montes i del, Salvador Rivas Cortés, de dues dones anomenades ambdues Maria Fernández, coneguda la una per «La Sarnosa» i l'altra per «L'Andaluza». Tots els detinguts hagueren d'ésser alliberats per manca de proves de la seva culpabilitat i la causa fou sobreseguida.

Un individu que és diu Josep Claris i Rubio, trobant-se embriagat, digué, en una taverna d'aquell barri, que ell era qui havia assassinat aquell per una juguesca. Afegeí que després de comés el crim fugí cap a França, d'on acabava d'arribar. Algú que li els paraules pronunciades pel Claris en donà compte a l'autoritat i la policia procedí a la detenció de l'acusat.

Aquest negà els fets i digué que encara que fos cert que ell se n'hagués declarat l'autor en aquells moments no sabia el que es deia, puix que estava embriac de vi i de coïna. Quedà, però, detingut a disposició del jutge instructor, sense que hi hagués contra d'ell cap altra prova acusatòria que les pròpies declaracions.

Les coses en aquest estat, es presentà a la policia un mariner estranger dient que era company de viatge de l'home que s'havia trobat mort l'any 1923 i que aquell és deia Kristian Benjaminson.

Contra l'interrogant afirmant que, sense discussió de cap mena, un individu, del qual facilità les característiques personals, havia clavat una ganivetada al seu company i el deixà estès a terra, examinant. Ell, però, per que li passés igual, arrencà a correr cap el vau, que saltà l'endemà, i fins ara no havia tornat a venir a Barcelona.

Les característiques de l'agressor coincideixen absolutament amb Josep Claris i Rubio, per la qual cosa s'ha ordenat la reobertura del sumari del qual té cura el Jutjat de 1ª Instància.

Contra l'interrogant afirmant que, sense discussió de cap mena, un individu, del qual facilità les característiques personals, havia clavat una ganivetada al seu company i el deixà estès a terra, examinant. Ell, però, per que li passés igual, arrencà a correr cap el vau, que saltà l'endemà, i fins ara no havia tornat a venir a Barcelona.

— Jo he sostingut la tesi que corresponia. No ha triomfat el meu criteri, però nosaltres hem cregut que el mateix dia que es condemnava a mort el general Barrera i se l'amnistia, no havia de votar-se una acusació per delictes polítics contra homes republicans.

EL SENYOR AZAINA REP NOMBROSOS TELEGRAMES DE FELICITACIÓ

Santander, 21. — Han estat tramesos al senyor Azaina nombrosos telegrams d'adhesió i afecte.

Als locals d'Esquerra Republicana fou hissada la bandera nacional durant tot el dia.

Fou tramès a Madrid un àlbum amb més de dotze mil signatures dels republicans d'esquerra i socialistes de Santander. Encapçalen l'àl-

bum unes línies que diuen: «Per a rebutjar la campanya de difamació que es realitza contra l'insigne estadista».

L'ABSTENCIÓ DEL SENYOR SAMPER

Madrid, 21. — El senyor Samper ha explicat la seva abstenció en la votació, precisament pel fet que és sent vocal del Tribunal de Garanties, com President del Consell, no li semblava prudent. En altre cas, per disciplina del partit, hauria votat.

ELS DIPUTATS RADICALS QUE NO HAN VOTAT

Madrid, 21. — En la votació s'han abstingut alguns diputats radicals, entre ells, els valencians i els senyors Guerra del Río, Alvarez Mendizábal i Càmar.

ANUNCIS OFICIALS

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Per acord del Consell d'Administració d'aquesta Societat i en compliment de l'article 21 dels Estatuts, es convoca als senyors accionistes a la Junta General Ordinària anual, que tindrà lloc al domicili social, Ronda Universitat, 25, el dijous, dia 25 del corrent mes, a les quatre de la tarda.

Per a assistir a la Junta serà necessària la possessió de deu Accions, i els Accionistes podran, d'acord amb l'article 22 dels Estatuts, reunir-se i confiar la representació de les seves Accions, com a mínim deu, a un d'entre ells.

Barcelona, 8 de març del 1935.

El President del Consell d'Administració.

Una salutació al senyor Companys

Madrid, 21. — El President de la Generalitat, senyor Companys, ha rebut avui diversos telegrams d'homenajes de l'electricitat de Catalunya que el saluden amb motiu de complir-se un any de la creació de la seva Caixa de Pensions i li reiteren el seu agraïment per l'ajut que els va prestar.

Després va rebre, el senyor Companys, les visites dels senyors Carrià, Rubió i Tudurí, Isern i altres.

EL DIA PRIMER D'ABRIL

Es veurà la vista de la causa per l'afusellament de Galán i García Hernández

Madrid, 21. — El dia primer d'abril es celebrarà la vista seida com a conseqüència dels afusellaments dels capitans Galán i García Hernández.

MOBLES López Carme 44

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

MADRID: Paseo de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIAS

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaves ESCALA A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA I CANARIAS.

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA

Sortides cada dia (lleuat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaves

«CIUDAD DE BARCELONA» I «CIUDAD DE PALMA»

SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA

LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANEA, NORD D'AFRICA I CANARIAS. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIAS, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESpanya. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIES DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escalas a Valencia, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Ceix, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Río de Oro (facultativa), Monrovia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Río Benita (facultativa) pels vapors

«PLUS ULTRA» I «LEGAZPI»

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dijous i dijous, a les 20 hores

«CIUDAD DE VALENCIA»

Preu a coberta: 9'00 pessetes. Billetera de via marítima tornada a preus reduïts amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA

Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimecres, d'Oran els dimecres. D'Oran cap a Alacant els dimecres. D'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

L'ORDRE PUBLIC

NOTES DIVERSES

El cap superior interí de policia senyor Alvarez Santallana, en rebre ahir, a la nit, els periodistes, els manifestà que no tenia cap notícia a comunicar-los.

Afegeí que havia estat incorporat a la secretaria particular del cap superior el que fins ara ha estat secretari de la Brigada Social, senyor Sentís.

Es altra vegada a Barcelona l'inspector senyor Quintela, el qual s'ha fet càrrec del rondí de persecució d'atracadors.

ELS AUTORS D'UN ROBOTORI, DETINGUTS

A començaments d'aquest mes tingué lloc un robotori a l'estanc del carrer de Sant Pau, 51.

Ahir, arran d'unes gestions fetes per la policia, foren detinguts Miquel Morro i Bosch i Miquel Bono i Ferrández, en poder dels quals foren ocupats segells de correu i efectes timbrats pel valor de 1.298 pessetes.

Els detinguts i tot el que s'incutí a la policia fou posat a la disposició del jutjat d'instrucció número 16, que és el que instrueix el sumari.

LA POLICIA DETE UN ESTAFADOR

La policia procedí a la detenció de Josep Domínguez i Fernández, el qual fou posat a la disposició del jutjat d'instrucció número 14 com autor d'haver estat un aparell de ràdio, valorat en uns 200 pessetes i, a més, dos anells de senyora, valorats en 2.000 pessetes.

De tot el sotrest la policia ha aconseguit recuperar l'aparell de ràdio i un anell, el qual fou trobat pignorat en una casa de compravenda.

També fou detinguda una senyora i posada a la disposició del jutjat per haver comprat el segon anell que manca a l'esmentat Domínguez.

DETENCIONS

L'ACTITUD D'ALEMANYA

Sir John Simon i Lord Eden aniran el diumenge a Berlín

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.	
Suma anterior	52.516'70
Enllaix Bochna	0'50
Som i serem	0'50
Gent catalana	0'50
Dalmatí	1'00
A la memòria de Macià	1'00
M. M. i uns simpatitzants de Farràs	3'00
Una quota setmanal (noventa vegades)	2'00
Nuri Plana	1'00
Uns bons amics de Junyer	1'10
P. Azafra	1'10
Tres germans, O. V. J. G. Agrupació Obrera Republicana Federal (tercera llista)	38'60
Un grup d'obres de la Fàbrica Giménez	14'90
Un grup de músics professionals (quarta vegada)	18'50
Un grup d'amics de Gràcia (segona vegada)	17'00
Pilar Martí	1'00
Emilia Cervera	1'00
Josep Barrera (2a vegada)	1'00
Amanda Quintana (id. id.)	1'00
Josep Barrera (id. id.)	1'00
Família Vadiell, de Vilanova i la Geltrú	5'00
Andreu Roig, de Vilanova i la Geltrú	1'00
J. Oncins	1'00
M. Salvador	1'00
M. Oncins	1'00
Recaptat per unes senyores d'Esquerra Nacional de Catalunya	11'00
A la memòria de l'avi	5'00
Elvira Serret	0'50
J. Cortadella (segona vegada)	0'50
Pere Casas (id. id.)	0'50
Mercè Fontrodona	0'50
Lluís Graupera	0'50
Joan Graupera	0'50
Gertrudis Fontrodona	0'50
Maria Pons Trullas	1'00
Joseta Trullas Boda	1'00
V. Fabregat, a la memòria de Macià	2'00
A. C. C.	1'00
R. Guila i R. Casanovas (2a vegada)	4'00
Josep Valls (segona vegada)	2'00
Joan Compte	2'00
Teresa Gispert Güell	2'00
Un grup d'empleats de la casa de J. de Calassanç Martí	15'00
Nen Josep Ballet i família (quarta vegada)	2'00
Josep Terré i Cabris (segona vegada)	1'00
Joaquim Genis (segona vegada)	2'00
D. Martorell (quarta vegada)	3'00
X. Alexandri (id. id.)	2'00
D. Martorell (cinquena vegada)	3'00
Matrimoni Aynas i Massot	5'00
Maria Perillós	2'00
Família Costellari, a la memòria de Macià	2'00
Una esquerrana	2'00
Una que espera	2'00
Una catalana, admiradora de Gasol	3'00
Una argentina, admiradora de Gasol	1'00
Una esquerrana	1'00
Una catalana, admiradora de Companys	1'00
Una catalana, admiradora de Farràs	2'00
A la memòria de Macià	2'00
Borrell M.	1'00
Mollins M.	1'00
Forch R.	1'00
Garcia A.	1'00
Boix P.	1'00
Babla R.	1'00
Evans Raloz	1'00
Josep Sagrera	1'00
Martí Arenes	1'00
Manuel Gasol	0'50
Joan Alarcón	0'50
Andalet Cot	0'50
Josep Sánchez	0'50
Isidre Blainé	0'50
Cristòfor Pipó	0'50
Joan Raix	1'00
Josep Flores	1'00
Miquel Crispin	1'00
Rafael Andreu	1'00
Jaume Morat	1'00
Maria Manuela	1'00
Ramon Vallespi	1'00
Vicenç Serrano	0'50
Un company	0'50
Antoni Pigullien, a la memòria de Macià	1'50
Grup Femení d'Esquerra del Masroig	15'00
Encarnació Jové, admiradora de Companys	0'50
Eva Mateu	0'30
Un matrimoni del Masroig, esquerra	0'50
Maria Cabré, per la llibertat de Companys	0'50
Mariona Mateu, a la memòria de l'avi	0'50
Pilar Mateu, admiradora de Companys	0'50
Teresa Farré, a la memòria de l'avi	1'00
Paquita Margalida, admiradora de Companys i Gasol	1'00
Grup de treballadors d'una impremta i llibreria:	
Manuel Borrull	1'00
Josep Xicola	0'50
Jaume Torres	0'50
Margarida Xicola	0'25
Maria A. Xicola	0'25
Miquel Vidal	0'25
Joaquim Canals	1'00
Ignasi Navarria	1'00
Rafael Canals	1'00
Magi Ros	1'00
Florenci Rovira	1'00
Josep Canete	1'00
A. Marcé	1'00
F. B.	1'00
Joan Gil	0'50
Joan Castañer	0'50
Jaume Catalán	0'50
Emili Centelles	0'50
Elies Boach	0'50
Amador Garcia	0'50
Lluís Larroga	1'00
Josep Viladomiu	0'25
Josep Fàbregas	0'25
Ferrer	1'00
R. M.	1'00
E. Paré	1'00
Josep Vilarió	0'25
Josep Planas	0'25
A. P.	0'50
J. Garcia	0'50
J. Cortés	0'50
Josquina Coma	0'50
A. Majó	0'50
E. Ràfols	1'00
J. Sanjaume	1'00
P. Muns	0'50
Josep Vilaseca	1'00
Carles Galfó	0'50
Utrera	0'50
Soissona	0'50
J. Vilarió M.	0'50
J. Muns	0'50
J. Amat	0'50
E. Moreno	0'25
R. Ezeiza	0'50
V. Gil	0'50
M. Barea	0'50
A. Beaumont	0'50
E. Herrah	0'50
M. Hernández	0'50
J. Madrid	0'50
Folx	0'50
Garcés	0'50
Marcel·lina Naté	0'50
Vicenç Barberà	0'50
J. Vives	0'50
J. M. D.	0'25
F. Estalla	0'50
F. Nadal	0'50
Tomas Folch	0'50
J. Benedicte	0'25
D. B.	0'50

Josep Anglada	2'00
Baptista Folch	0'25
Andreu Viaplana	1'25
Josep Company	0'40
Vicenç Tomás	1'00
Esteve Pujal	1'00
Alfons Miró	1'00
Isidre Rovira	1'00
Ramon Padró	1'00
Jaume Viciola	1'00
Joan Mayor	1'00
Genís Roca	0'50
Esteve Munó	0'50
Domènec Vailbona	0'50
Josep Camps	0'50
Julia Camp	0'50
Jaume Sallent	1'00
Lluís Baró	0'50
Francisc Font	0'50
Josep Camp	0'50
Ramon Camp	0'50
Joan Vilalta	0'50
Agustí Seguí	1'00
Francisc Marchnac	0'35
Joan Brunés	1'00
T. B. a la memòria de Macià	0'50
Valentí Cantilloch	0'50
Pere Manils	0'50
Francisca Vendrell	0'50
Antic Santal	0'25
Elvira Manils	0'25
Annetta Manils	0'25
Dolores Manils	0'25
Jaquim Soldevila	0'50
Francisc Soldevila	0'50
Ramon Pujol	0'50
Francisc Escudé	0'50
Teresa Escudé	0'50
Valentí Cantilloch	0'50
Valentí Cantilloch	0'50
Mercè Cantilloch	0'50
Joan Cantilloch	0'50
Antoni Soldevila	0'50
Teresa Santacreu	0'50
Joan Oliveras	0'50
Ramon Miró	0'50
Joan Santacreu	0'50
Catalina Oliveras	0'50
Pere Santacreu	0'50
Pau Ros	0'50
Joan Ros	0'50
Jaume Valicorba	1'00
Antoni Joan	2'00
Rafael Sans	2'00
Miquel Call	2'00
Antoni Arguimí	1'00
Leon Humei	0'30
Antoni Pujol	0'50
Josep Castañer	0'50
Bru Soler	2'00
Josep Terré	2'00
Joan Camps	2'00
Vicenç Solà	1'00
Ramon Miseras	1'00
Rafael Sans	1'00
Jaume Barnils	1'00
Jaume Clurans	1'00
Josep Jové	0'50
Josep Muntal	0'50
Ramon Solé	1'00
Bartomeu Cuní	1'00
Pere Mayol	0'50
Ramon Camps	0'50
Bonaventura Busquets	2'00
Antoni Soldevila	2'00
Miquel Vendrell	1'00
Ricard Carrasco	1'00
Ferran Pujol	1'00
Joan Pujol	1'00
Valentí Santacreu	0'50
Vicenç Llonch	0'50
Pau Soldevila	1'00
Josep Mayolas	1'00
Joan Gall	1'00
Antoni Manils	1'00
Francisc Soldevila	0'50
Joan Rosés	0'50
Joan Busquets	1'00
Salvador Raventós	1'00
Martí Roca	0'50
Josep Escrivé	0'50
Bartomeu Cuní	0'50
Martí Arenes	1'00
Manuel Gasol	0'50
Joan Alarcón	0'50
Andalet Cot	0'50
Josep Sánchez	0'50
Isidre Blainé	0'50
Cristòfor Pipó	0'50
Joan Raix	1'00
Josep Flores	1'00
Miquel Crispin	1'00
Rafael Andreu	1'00
Jaume Morat	1'00
Maria Manuela	1'00
Ramon Vallespi	1'00
Vicenç Serrano	0'50
Un company	0'50
Antoni Pigullien, a la memòria de Macià	1'50
Grup Femení d'Esquerra del Masroig	15'00
Encarnació Jové, admiradora de Companys	0'50
Eva Mateu	0'30
Un matrimoni del Masroig, esquerra	0'50
Maria Cabré, per la llibertat de Companys	0'50
Mariona Mateu, a la memòria de l'avi	0'50
Pilar Mateu, admiradora de Companys	0'50
Teresa Farré, a la memòria de l'avi	1'00
Paquita Margalida, admiradora de Companys i Gasol	1'00
Grup de treballadors d'una impremta i llibreria:	
Manuel Borrull	1'00
Josep Xicola	0'50
Jaume Torres	0'50
Margarida Xicola	0'25
Maria A. Xicola	0'25
Miquel Vidal	0'25
Joaquim Canals	1'00
Ignasi Navarria	1'00
Rafael Canals	1'00
Magi Ros	1'00
Florenci Rovira	1'00
Josep Canete	1'00
A. Marcé	1'00
F. B.	1'00
Joan Gil	0'50
Joan Castañer	0'50
Jaume Catalán	0'50
Emili Centelles	0'50
Elies Boach	0'50
Amador Garcia	0'50
Lluís Larroga	1'00
Josep Viladomiu	0'25
Josep Fàbregas	0'25
Ferrer	1'00
R. M.	1'00
E. Paré	1'00
Josep Vilarió	0'25
Josep Planas	0'25
A. P.	0'50
J. Garcia	0'50
J. Cortés	0'50
Josquina Coma	0'50
A. Majó	0'50
E. Ràfols	1'00
J. Sanjaume	1'00
P. Muns	0'50
Josep Vilaseca	1'00
Carles Galfó	0'50
Utrera	0'50
Soissona	0'50
J. Vilarió M.	0'50
J. Muns	0'50
J. Amat	0'50
E. Moreno	0'25
R. Ezeiza	0'50
V. Gil	0'50
M. Barea	0'50
A. Beaumont	0'50
E. Herrah	0'50
M. Hernández	0'50
J. Madrid	0'50
Folx	0'50
Garcés	0'50
Marcel·lina Naté	0'50
Vicenç Barberà	0'50
J. Vives	0'50
J. M. D.	0'25
F. Estalla	0'50
F. Nadal	0'50
Tomas Folch	0'50
J. Benedicte	0'25
D. B.	0'50

En les converses de la capital alemanya, Simon plantejarà, entre altres coses, la qüestió dels armaments, seguretat, aire i Lliga de Nacions --- França ampliarà les reformes en els efectius militars --- Itàlia no llicenciarà els soldats que té en files --- El Consell de la Societat de Nacions es reunirà a primers d'abril

LA NOTA FRANCESA HA ESTAT DONADA TAMBE A ALEMANYA

París, 21. — En la nota francesa lliurada aquesta matí, simultàniament, el Govern del Reich i a la Societat de Nacions, el Govern de París declara que, d'acord amb el de Londres, accepció del tractat de Versalles per part del Reich, no ha de fer renunciar al viatge. A l'acord explosiu de l'Alemanya hitleriana, els antics aliats oposen, doncs, un acord de serenitat.

MACDONALD PARTICIPARÀ EN LA CONVERSA QUE ES CELEBRARÀ A ITALIA

Londres, 21. — Tal com oportunament varem comunicar ahir, ha estat anunciada oficialment la propera reunió d'una conferència franco-anglo-italiana per tal d'examinar la situació creada per la decisió alemanya. Dita conferència es reunirà en una localitat del nord d'Itàlia.

FRANÇA I ITALIA LLUIRAN UNA NOTA CONJUNTA

Berlín, 21. — Aquest matí, gairebé simultàniament, els ambaixadors de França i Itàlia han fet lliurament al ministre d'Afers Estrangers del Reich von Neurath, de les notes de protesta dels seus respectius Governos contra la decisió unilateral restablir el servei militar obligatori al Reich.

VOLEN CONVENCER ALEMANYA QUE VAGI PER CAMINS DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Londres, 21. — Aquest matí es dona en els cercles polítics ben informats que l'objectiu principal del viatge dels ministres britànics a Berlín és el de tractar de convèncer els homes d'Estat alemanys de la conveniència que emprarien el camí de la política de Ginebra i convencer-los també que la tornada a Ginebra del Reich, sense la seva adhesió prèvia al sistema de seguretat general, no tindria cap valor.

EL QUE, SEGONS LANDSBURY, HA DE DIR SIMON A BERLÍN

Londres, 21. — En la sessió d'aquesta tarda de la Cambra dels Comuns, el líder socialista Landsbury s'ha referit al proper viatge de Simon a la capital d'Alemanya i ha dit a aquest respecte: — Simon ha d'anar a Berlín amb un nou mandat. No és necessari que vagi a Berlín per a limitar-se a dir que Anglaterra accepta el rearmament d'Alemanya sobre les bases proposades. Simon ha de fer comprendre a Berlín que la política britànica és de pau i es troba basada en el desarmament i no en el rearmament.

ROOSEVELT CREU QUE LA PAU SERA MANTINGUDA

Washington, 21. — El President Roosevelt, en una important entrevista que ha celebrat amb els informadors de la premsa, s'ha negat a

John Simon a Berlín

D'ací a pocs dies, el ministre d'Afers estrangers d'Anglaterra serà a la capital d'Alemanya. El Govern de Londres —d'acord segurament amb els de París i Roma— ha cregut que la ruptura pública de les clàusules militars del tractat de Versalles per part del Reich, no ha de fer renunciar al viatge. A l'acord explosiu de l'Alemanya hitleriana, els antics aliats oposen, doncs, un acord de serenitat.

Les esferes oficials i responsables d'aquests països no han participat pas de l'impuls manifestat en la part de l'Ulster Pressa que demanava la suspensió de la visita de John Simon. Un diari conservador de Londres, el Sunday Express, escrivia: «Aquest gran advocat —Simon— no podrà trobar una argumentació prou convincent per a canviar el fet notori que el Reich se sent ara prou pujant per a desafiar els seus antics enemics.» Però si els arguments d'un gran advocat no han de tenir cap efecte sobre Hitler i els seus companys, les propostes concretes del ministre anglès plantejaran fredament, clarament i directament el problema actual de la pau i la guerra. I Alemanya haurà de contestar.

Vol o no vol entrar Alemanya dins un pacte general de limitació dels armaments i de mutual garantia? Això li preguntarà John Simon com a resum de la seva gestió diplomàtica. La invitació, preparada ja fa dies, persisteix a despit del darrer cop alemany.

La visita de John Simon a Berlín marcarà l'inici del període decisiu en la crisi europea. Té aquesta visita molta més importància que l'acord violent del Govern del Reich i que la proclamació de Hitler. Cal no oblidar que les clàusules militars del tractat de Versalles eren, de fet, lletra morta, puix que Alemanya s'armava temps ha d'una manera clandestina, i de més a més el projectat pacte general havia de suprimir i substituir oficialment aquelles clàusules. El cop alemany té més importància pel seu significat moral que pel seu valor material.

Les màscara han caigut; i ara apareixen al descobert les fesomes. Però les fesomes no han canviat, i són les màscara que hom endevinava prou bé sota les màscara avui caigudes.

Les declaracions diplomàtiques i els actes espectaculars posseeixen, per al públic, una força d'emoció. Allò que no posseeixen és una importància decisiva. És la intenció, generalment oculta o velada, allò que té importància cabdal. Si els ex-aliats (que probablement estan aliats altra vegada) tinguessin la intenció d'anar a la guerra, aprofitarien en aquest sentit el gran soroll de trencadissa de vidres que ha provocat Hitler amb el seu cop de puny teatral. La intenció de pau dels vencedors d'Alemanya és evident. S'armen més per la temença d'un atac. Aquesta temença podria ésser exagerada; però en tot cas és sincera.

L'aspecte tèrbol i extremadament inquietant de la situació d'ara, és el de la intenció d'Alemanya hitleriana. És proposa aquesta verament d'anar a una nova guerra? El seu desig íntim ja es comprèn prou bé. Però sense un accés de follia, no provocarà la guerra si veu prou bé que ha de topat amb una fortíssima coalició en armes.

Heu-vos act al punt més delicat de la present situació europea: la solidesa de l'eventual coalició contra Alemanya. Si Berlín s'adona que qualsevol agressió seva seria contestada tot seguit per l'acció militar combinada d'Anglaterra, França, Itàlia i les potències que hi estan lligades, el més segur és que no prendrà la iniciativa fatal i que entrarà en negociacions més o menys llargues. Al contrari, si creu o sospita, adreix enganyant-se, que no trobarà davant seu altra coalició sinó la d'eminentes juristes armats de pistoles Kellogg —segons la frase de Jacques Bainville—, no resistirà pas a l'impuls d'un cop sobre Memel o d'una invasió d'Àustria, per exemple, que serien el començament d'una altra conflagració general.

A. R. I. V.

Indicar quina era l'actitud que adoptava el Govern dels Estats Units davant la conducta d'Alemanya pel fet de denunciar les clàusules militars del Tractat de Versalles i implantar al Reich el servei militar obligatori.

No obstant, el President expressa la seva esperança que el principi americà de bon veïnatge sigui estès a Europa com a base per a la solució pacífica de les dificultats presents en l'antic continent.

EL SANT PARE FARÀ UNA DECLARACIÓ SOBRE LA SITUACIÓ

Ciutat del Vaticà, 21. — L'Osservatore i Romano, en examinar els esdeveniments polítics d'aquests dies al camp internacional, es limita a observar que el gest alemany no aclarirà l'estat de coses actuals. Per tant, l'organ del Vaticà no es pronunciarà sobre la qüestió.

En els cercles ben informats de la Ciutat del Vaticà hom creu saber que el Pare Sant aprofitarà el proper Consistori secret per tal de fer pública la seva opinió sobre la situació política internacional.

També s'espera, de bona font, que, amb motiu de l'acabament de l'Any Sant, el 24 d'abril vinent, Pius XI publicarà una Enciclica en la qual el Pare Sant expressarà el seu pensament sobre el greu problema de l'armament de la pau i l'allunyament dels perills d'una nova guerra.

UN MANIFEST DEL GENERAL BLOMBERG

Berlín, 21. — El ministre de la Guerra, general von Blomberg, ha publicat una proclama, la qual, en els presents moments, resulta d'extraordinari interès.

Comença dient el ministre que l'exèrcit, sols pot desenvolupar-se fort i unit amb el suport del poble, que és la seva font de vida i el seu sosteniment.

Von Blomberg continua dient: No és possible imaginar-se un exèrcit, al qual manqui la més estreta unió interior amb aquelles forces i idees que són eficaços en la totalitat del p